

శ్రీ రస్తు.

కంచెర్ల గోపకవి ప్రణీతముగా

దాశరథీ శతకము

టికాతాత్పర్య సహితము

పల్లివారు :

లలితా ఆండ్ కో., ఏలూరు.

బ్రాంచ్ :- తెనాలి - తోట్లవల్లూరు.

శ్రీ సీతారామాంజనేయ ప్రెస్, ఏలూరు.

1948

రావీంద్రు రిజిస్టరు

[కె. 8 బి.ఎం.]

శ్రీరస్తు.

కంచెర్ల గోపకవి ప్రణీతంబగు

దా శర ధీ శ ప్రక ము

టీ క తా త్ప ర్య స హి త ము .

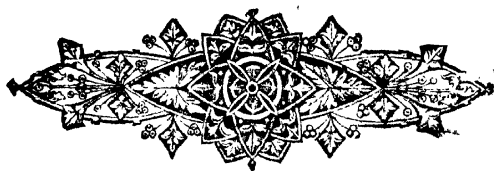

ల లి౦ అం డ్ కో., ఏ లూ రు.

సంకెన్ :- తెనాలి - తోట్లవల్లూరు.

1948

[కం 8 అనాడు

శ్రీ రస్తు.

దా శ ర థీ శ త క ము .

శ్రీరఘురామ, చారుణుల ♦ నీదళదామ, శమక్షమాది శృంగ
గార గుణాభిరామ, త్రిజ ♦ గన్నత శౌర్యరమాలలొమ దు
ర్వారకబంధరాక్షస ♦ విరామ, జగజ్జన కల్మషార్ణవో
త్తారకనామ భద్రగిరి ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 1

టీ. శ్రీ = సంపద్యుక్తుడైన, రఘు = రఘుమహారాజయొక్క, ఇత్యుక్తువంశమునందు కూటస్థుడైన, రఘుమహారాజయొక్క కులమున పుట్టినట్టి, రామ = రామ, చారు = మహాహరమైన, తులసీ = తులసియొక్క, దళ = పత్రముచేతనైన, దామ = దండగలవాడా, శమ = శాంతి, క్షమ = ఓర్పు; అది = మొదలైన, శృంగార = మనోజ్ఞములగు, గుణ = గుణములచేత, అభిరామ = మనోహరుడైనవాడా త్రిజగత్ = మూడులోకములచేత, నుత = పొగడబడిన, శౌర్య = పరాక్రమయొక్క, రమా = సంపత్తి యనెడి, లలామ = అభరణముగలవాడా, శౌర్యరమా = పరాక్రమలక్ష్మి చేత, లలామ = మనోహరైనవాడా, దుర్వార = వారింపరాని, కబంధ రాక్షస = కబంధుడను రాక్షసుని, విరామ = వారించినవాడా, జగత్ =

దాశరథీ శతకము.

లోకములలో, జనములయొక్క, కల్పము పాపములనెడి, అరణ్యము = సముద్రమును, ఉత్తారక = దాటించునట్టి, నామ = శేరుగలవాడా, కరుణాపయోనిధి = దయాసముద్రుడును, భద్రగిరి = భద్రాచలమందు శేంచేసియున్న, దాశరథీ = దశరథుని కుమారుడైన శ్రీరామా !

తా. శ్రీరస్తు మహారాజవంశమునపుట్టి, అందమైన తులసిదండదాల్చి శమక్షమాది కల్యాణగుణములచేత నొప్పి, మూడులోకములందును పొగడ్తకల్గిన పరాక్రమసంపత్తిచే శోభిల్లి కబంధుడను రాక్షసుని అడంచి లోకుల పాపములను దొలగించుచు, కరుణాసముద్రుడై భద్రాచలమందు శేంచేసియున్న దశరథ కుమారుడైన రామా !

ఉ. రామవిశాలవిక్రమ ప + రాజిత భార్గవరామ, సద్గుణస్తోమ, పరాంగనావిముఖ + సునత్రకామ వినీలనీరద శ్యామ కకుత్స్థవంశ కల + శాంబుధిసోమ సురారిదోర్బలోద్దామ విరామ భద్రగిరి + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 2

టీ. రామ = సర్వజనుల రమింపజేయువాడా, విశాల = అధికమైన, విక్రమ = పరాక్రమముచేత, పరాజిత = ఓడింపబడిన, భార్గవరామ = భృగువంశమునబుట్టిన పరిశురాముడుగలవాడా, సద్గుణస్తోమ = సత్గుణమంచిగుణములయొక్క స్తోమ = సమూహమైనవాడా, పరాంగనా = పరస్త్రీలయందు, విముఖ = పెదమొగముగల, సునత్ర = మంచివ్రతమునందు, కామ = రక్తిగలవాడా, వినీల = రుక్మిణి నల్లనయిన, నీరద = మేఘమువలె, శ్యామ = నల్లనయినవాడా, కకుత్స్థ = ఇక్ష్వాకువంశ్యులలో నొకడైన వానియొక్క, వంశ = వంశమునెడి, కలశ + శాంబుధి = పాలసముద్రమునకు, సోమ = చంద్రుడైనవాడా, సురారి = దేవతలకు శత్రువులయిన రాక్షసులయొక్క, దోర్బల = బాహుబలముయొక్క, ఉద్దామ = .

అత్యంతమైన, విరామ = ఉడుగుగలవాడా, శరణాపయోనిధి = దయా
సముద్రుడా, భద్రగిరిదాశ = భద్రాచలవాసుడైన రామా !

తా. సౌందర్యాదులచే సర్వజనులను దిలకింపజేయుచు ఉడికి
పరాక్రమముచే పరశురాముని గెలిచి, పరశ్రీమందాశక్తి లేనివాడైన,
నల్లని మబ్బువంటి దేహకాంతిలో నొప్పి, కాకుత్స్థవంశమును వర్ణింపజేసి,
రాక్షసులబలము నడంచి దయకలవాడైన యొప్పుచున్న భద్రాద్రిరామా !

చ. అగణిత సత్యభాష, శరణాగతపోష దమాలస్యరీ
విగతసమస్తదోష, పృథివి సురతోష, త్రిలోకపూత కృ
ద్గన ధునీమరంద పద శంజవిశేష మణిప్రభా ధగ
ద్గతవిభూష భద్రగిరి శరణధీ శరణాపయోనిధి. 3

టీ. అగణిత = ఎన్నరాని, సత్య = సత్యము, భాష = పలుకువాడా
లేక (వాక్కుగలవాడా), శరణాగత = శరణాగతులైన వారిని,
పోష = పోషించువాడా, దయా = దయనునది, లసత్ = ప్రకాశించు
చున్న, ధురీ = ప్రవాహముచేత, విగత = పోయిన, సమస్త = సకలమైన,
దోష = (అశీతులయొక్క) దోషములుగలవాడా, పృథివీసుర = బ్రాహ్మణు
లను, తోష = సంతోషపెట్టువాడా, త్రిలోక = మూడులోకములను,
పూతకృత్ = పవిత్రము చేయుచున్న, గగన్ధుని = అకాశవర్షియైన గంగ
యనెడు, మరంద = పూజనీయముల, పదశంజవిశేష = చరణపద్మవిశేషము
గలవాడా, మణి = రత్నములయొక్క, ప్రభా = కాంతిలచేత, ధగధగ
గిత = ధగధగమని పరకంపజేయుబడిన, విభూష = అభరణములుగల
వాడా, శరణాపయోనిధి = దయాసముద్రుడా, భద్రగిరిదాశధీ =
భద్రాచలవాసుడైన రామా !

తా. సత్యవచనము, శరణాగతులను పోషించువాడును, అశ్రి
తుల దోషములనన్నిటిని యెక్కువ దయచేత పోషింపజేయువాడును, బ్రాహ్మణు

దాశరథీ శతకము.

అను సహాపిపిట్టవాడను, మాదాలోఁ బాలను పవిత్రముజేయునట్టి గర్భిణిని చరణారవిదమును గలవాడను, రత్నచంద్రముకొరకాంతులచేఁ డగధా మోక్షమునున్న యాధిదామిలను గలదనినవాడను, దయగలవాడను భద్రాచలవాసియునగు శ్రీరామా !

ఉ. రంగదరాతిభంగ, ఖగ ♦ రాజతురంగ, విపత్పరంపరీ

త్తుంగ తమఃపతంగ పరి ♦ తోషితరంగ, దయాంతరంగ న
శ్సంగ ధరాత్మజాహ్లాదయ ♦ సారసభృంగ, నిశాచరాబ్జమా
తుగ, శుభాంగ, భద్రగిరి ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 4

టీ. రంగత్ = పరికాశించుచున్న, రాతి = శత్రువులను, భంగ = భంజించువాడూ ఖగ రాజ = పక్షిరాజుగు గరుత్మంతుడనీ, తురంగ = గుఱ్ఱముగలవాడూ, విపత్ = ఆపదలయొక్క, పరంపరా = యెడతెగని వరుసయనెడి. ఉత్తుంగ = మిక్కిలియై, తమః = చీఃటికి, పశ్యంగ = నూర్చుకొనెనవాడూ, పరితోషిత = మిక్కిలి సంతోషపెట్టబడిన, రంగ = రంగస్వామిగలవాడూ, దయాంతరంగ = దయగల మనస్సుగలవాడూ, సత్ + రంగ = సజ్జనులతోడి కూడికగలవాడూ, ధరాత్మజా = భూదేవికూతురైన నీతాదేవియొక్క, హ్లాదయ = చునన్పురినెడి, సారస = పద్మమును, భృంగ = తుమ్మెదయై వాడూ, నిశాచర = రాక్షసులనెడి, ఆబ్జ = తామరలను, మాతంగ = వినునలయినవాడూ, శుభాంగ = మంగళప్రదమైన అవయవములగలవాడూ, కరుణాపయోనిధీ, భద్రగిరి దాశరథీ.

తా. శత్రువుల గర్వము నడంచువాడను, గరుడవాహనారూఢుడను, ఆక్రతుల యాపదలను పోగొట్టువాడను, రంగవాఘని సంతోషపెట్టినవాడను, దయతోగూడిన మనస్సుగలవాడను, సత్పురుషులచేత గొలుకబడినవాడను, నీయొక్క ప్రేమకును, ధ్యానములకును విషయమైనవాడను, దయాసముక్రతు నగు భద్రాచలరామా !

టీకా తాత్పర్య సహితము.

ఉ. శ్రీద సనందనాది ముని • సేవితపాద దిగంతకీర్తి సం
పాద సమస్తభూతపరి • పాల వినోద విషాద వల్లె-
చ్చేద ధరాధినాథకుల • సింధుసుధామయపాదనృత్త గీ
తాదివినోద భద్రగిరి • దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 5

టీ. శ్రీద = సంపదను ఇచ్చువాడా, సనందనాది = సనందనేడు
మొదలయిన, ముని = ఋషులచేత, సేవిత=కొలువబడిన, పాద = చరణము
లుగలవాడా, దిగంత = దిక్కులకొనయందలి, కీర్తి = యశస్సుయొక్క, సం
పాద=సంపాదనము గలవాడా! సమస్తమైన, భూత = ప్రాణుల
యొక్క, పరిపాల = రక్షించుటయందు, వినోద = వేడుక కలవాడా,
విషాద = దుఃఖమునెడి, వల్లెకా=తీగను, చేచ్చేద = తెచ్చించువాడా, ధరాధి
నాథ = రాజులయొక్క, కుల=వంశమునెడి, సింధు=సముద్రమునకు, సుధా
మయ = అమృతహయములైన, పాద=కిరణములుగల చంద్రుడైనవాడా,
నృత్త=నాట్యము, గీత=పాట, ఆది=మొదలైన, వినోద=వేడుకలగలవాడా!

తా. ఆశ్రీతులకు సంపదల నిచ్చుచు, సనకసనందనాది ఋషులు
కొలుచునట్టి పాదములు గలిగి, దిక్కులయందెల్ల బ్రసేద్ధిగాంచి, సకల
ప్రాణులను తీలమొనిబోచుచు, దుఃఖములను నోగొట్టుచు, రాజకులము
నందుభవింపుటచే దానికి ఆధీశుని గలిగించి నృత్తగీతాదులగు వేడుకలం
దాసక్తుడైన దయాసముద్రుండగు భద్రాచలరామా!

ఉ. ఆర్యుల కెల్లమౌక్తికీవిన • తాంగుడనై రఘునాథభట్టరా
చార్యులకంజలెత్తి కవి • సత్తములన్ వినుతించి కార్యసా
కర్యమెలర్ప నొక్కశత • కంబోనగూర్చి రచింతునేడుతా
త్పర్యమునక గ్రహింపుమిది • దాశరథీకరుణాపయోనిధి. 6

టీ. ఆర్యులకుఁ ఎల్లకొ = పూజ్యులగు పెద్దలకందఱికిని, వివతాంగు
డనై = అడకుకచేత వివ్రుములైన అవయవములు గలవాడనై, మౌక్తికీ,

రఘునాథభట్టచార్యులకుఁ = రఘునాథభట్టరు అనెడి గురువునకు,
 అంజురైతి = చేయిమోడ్చి క విసత్తములన్ = కవిశ్రేష్ఠులను, వినుతించి =
 ప్రోహదించి, కార్యసౌకర్యము = కార్యము సులభముగా చేయగూడుటను,
 ఎలర్పన్ = కలుగ, ఒక్క శతకము = ఒక శతకమును. ఒసగూర్చి =
 పొందికజేసి, నేడు = నేటిదినము (ఇప్పుడనుట), రచింతున్ = చేసెదను,
 కరుణాపయోనిధి = కరుణాసముద్రా, భద్రగిరి దాశరథీ = భద్రాచల
 వాసియగు శ్రీరామా, ఇది = ఈశతకమును, తాత్పర్యమునన్ = ఆసక్తి
 తోడ ; గ్రహింపుము = గ్రహించుము.

తా. నేను విషయముతో పెద్దలకందఱికిని మొక్కి, మాగురువు
 లైన రఘునాథ భట్టరువారికి నమస్కరించి, శ్రేష్ఠులను బొగడి, వారి
 యోగ్యులచే నా కార్యము సుకరముకాగా యిపుడు ఒక శతకమును
 మాత్రమే రచించుచున్నాను. కరుణాసముద్రుడవైన భద్రగిరి రామా !
 నా యీ శతకమును ఆసక్తితోఁ ఒరిగ్రహింపుము.

చ. మనఁగొనిరేఁగుబండ్లకును ♦ మాక్తికిముల్ వెలవోసినట్లుదు
 ర్వ్యసనముజెందికావ్యముదు ♦ రాత్తులకిచ్చితిమోసమయ్యెనా
 రసనకుఁ బూతవృత్తిసుక ♦ రంబుగఁ జేకుఱునట్లువాక్సుధా
 రసములు చిల్కఁబద్యముఖ ♦ రంగమునందు నటంపవయ్యసం
 తసమునుజెంది భద్రగిరి ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 7

1 టీ. మనఁగొని = ఆసపడి, రేఁగుబండ్లకును, మాక్తికముల్ = ముత్యము
 లను, వెలవోసినట్లు = ఖరీదిచ్చిన, విధమున, దుర్వ్యసనమునన్ = చెడ్డ ఆస
 క్తిని, చెంది = పొంది, కావ్యము = కావ్యమును, దురాత్ములకుఁ = దుష్టు
 లకు, ఇచ్చితిన్ = అంకితముగా యిచ్చితిని, మోసములయ్యె = బానిచే
 మోసపోతిననుట, నారసనకున్ = నానాలుకన, పూతవృత్తి = పరిశుద్ధ
 మైన వర్తనము, సుకరంబుగఁ = సులువుగా, చేకురునట్లు = కలుగునట్లు,

వాక్సభారసములు = వాక్కుల నెడి యమృతసములు, చిత్కృత్ = చిత్తులు
నట్లు, పద్యముఖరంగమునందు = పద్యములు గల నామభివనెడి వాట్ల
రంగమునందు, సంతసమును = సంతోషమును, చెంది, భద్రగిరి దాశరథీ
కరుణాపయోనిధీ నటించవయ్య = వాట్లము సేయుమా.

తా. ముత్యాలు వెలగాపోసి రేగుపండ్లకు అసపడినట్లు దుష్టులగు
వారికి కౌత్యములను జెప్పి పురుషార్థమును చెందఁ జూసపోతిని, వారిని
వర్ణించుటచే నానాఅక మలినమైనది. కావున దానికి నులువుగా పరిశుద్ధి
గలుగునట్లు నీకంకితముగా కావ్యము చేయఁగోరెద. ఎప్పుడు నానాలుక
యనెడి రంగమునందు నీవు నిలిచి నటించి అమృతము లులుకునట్టి పద్యము
లను జెప్పవట్లు చేయవలయును.

ఉ. శ్రీరమణీయహార యతః * నీకుసుమాభశరీర, భక్త్యమం
దార, వికారదూర, పర * తత్త్వవిహారి, త్రిలోకచేతనో
ద్ధార, దురింతపాతక వి * తాన విదూర, ఖరాదిదైత్య కాం
తారకుతార, భద్రగిరి * దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 8

టీ. శ్రీ) = కాంతిచేత, రమణీయ - మనోజ్ఞమైన, హార=హారము
గలవాఁడా, అతనీకుసుమ = అవిసె పువ్వులతో, ఆధి=సాటియైన, శరీర =
దేహము గలవాఁడా ; భక్త్యమందార = భక్తులకు కల్పవృక్షమైనవాఁడా !
వికారదూర = వికారములేనివాఁడా, పరాతిత్త్వవిహారి ; పరాతిత్త్వ = పర
మాత్మస్వరూపము యొక్క, విహార=ఆనందముగా, హారములయినవాఁడా,
త్రిలోక = మూడులోకములందలి, చేతన=చేపులను, ఉద్ధార=ఉద్ధరించు
వాడా, దురింత = అంతములేని, పాతక = పాపములయొక్క, వితాగ=
గుణహామనకు, విదూర = మిక్కిలి దూరమైనవాఁడా, ఖరాది = ఖరుఁడు
మొదలుగాగల, దైత్య = రాక్షసులనెడి, కాంతార = అడవికి, కుతార =
గొడ్డలియైనవాఁడా, కరుణాపయోనిధీ, భద్రగిరి దాశరథీ.

తా. కాంతిచేత నవ్వొచ్చెన హాసములు దాల్చి, అవిపెపూలవంటి
మేని, కాంతిగలిగి, భక్తులకోర్కెలు దీర్చుచు, నీపరతత్వ స్వరూపమునందు
సమించుచు ముట్లొకచులంబలి చేసినల రక్షించుచు సకలపాపములకు,
మారుడై, ఖరుడు మొదలగు రాక్షసులను దునుమాడి దయాసముద్రం
జ్ఞతై యొప్పు భద్రాద్రిరామా !

చ. దురితలతాలవిశ్ర, ఖర ♦ దూపణ త ననవీతిహోశ్ర, భూ
భరణకిలావిశ్ర, భస ♦ బంధవిమోచన సూశ్ర, చారు వి
స్ఫురదగిరింగనేశ్ర, ఖర ♦ పుణ్యచుశ్ర ; విసేల భూరి కం
ధరసమగశ్ర, ధరగిరి ♦ గాశాధీ కరుణావయోనిధి. 9

టీ. దురిత - సాపాపాడి, లతా = తీగలకు, లవిత = కొడవలియైన
వాడూ, ఖరదూపణ = ఖరడి దూపణ అను, కాసన = అడవికి
వీతిహో అన్న వాడు భూ ధర్మమొక్క, భరణ-భంతు
టయున, కళి = కలగించుచు, కేరి = కేరితనమైనవాడూ భవ-
భక్తులకు సే, ల, అది కేరి అను ఖరకును సూత్ర =
విధిలవడా, చారు అడవి కేరి, విశ్రీ అకా
శించుచున్న అకాశ కేరి, కేరి, ములగలవాడూ,
భున = విశ్రీయ, కేరి కేరి కేరి కేరి కేరి కేరి కేరి కేరి
విసేల = విశ్రీ కేరి కేరి కేరి కేరి కేరి కేరి కేరి కేరి
సమ = మూల వైది, గాశాధీ = ముగిలవాడూ.

తా. తీగలకు వాడలను కొడవలివల ముంచుచు, అగ్ని అడవిని
వలె కరిదగవలెను అనుచు, నారాధ్య లే చె భూమిని భరించుచు,
స్వరూపమైన దురితచుచి, తాకలవలె సాగివైన కన్నలు గలిగి
విశ్రీలి పావనమైన విశ్రమనల క్రమమై నల్లని వల్లభులంటి
శరీరమును దార్చి కోరి అగ్రమై యొక్క భద్రాద్రిరామా !

చ. కనకవిశాలచేల భవం ♦ కానన శాతకాథాధారం.

జనపరిపాల శీల దివి ♦ జన్మత సద్గుణకాండ సం

జనిత పరాక్రమక్రమ వి ♦ శారద శారద కందకుందచం

దనఘనసారసారయశ ♦ దాశరథీ కుశాపయోనిధి. 10

టీ. కనక = బంగారును మును, విశాల = విశిష్టయైనదియును అను, చేల = వస్త్రములుగలవాడా, భవ = పుట్టుకయినదే, కాన = అడవికి, కాత = వాడియైన, కుశార = గొడ్డగియొక్క, ధార = వాడగలై వాడా, సజ్జన = సత్పురుషులను, పరిపాల = రక్షించుటయే, శీల = స్వభావముగలవాడా, జేతలచేత, మత = స్తోత్రముచేయఁదీన, సద్గుణ = మంచిగుణములయొక్క, కాండ = సమాహముగలవాడా కాండసంజనిత = నీటియందు పుట్టిన అగ్నియొక్క, పరాక్రమ = శౌర్యముయొక్క, క్రమ = విధమునందు, విశారద = పండితుడయినవాడా, శారద = శరత్కాల సంబంధియైన, కంద = మేఘము, కుంద = మొల్లు, చందన = చందనము, ఘనసార = పచ్చకర్పూరము, సార = శ్రేష్ఠమైన, యశ = కీర్తిలవాడా.

తా. విశిష్టయైన బంగారు వస్త్రమునుగట్టి, పదునైన గొడ్డలిచే అడవిని నడుపునట్లు జన్మపరింపరను నాశనముచేసి, సత్పురుషులను రక్షించుటయే స్వభావముగలిగి జేతలు పొగడుకొంటి గుణగుణముచే రాజించి, అగ్నివంటి పరాక్రమముతోనుండి శరత్కాల సేఘములు మల్లె, చందనము, పచ్చకర్పూరమువలె తెల్లనై మెరుయుచున్న కీర్తిగలిగి, కుశానిధియైన భద్రదాచలరామా!

ఉ. శ్రీఘ్నచంశతోయాధికి ♦ శీతమాయాభుషణై న నీవవి

త్రోరుపదాబ్జముల్ వికసి ♦ తోత్సవచంకవృత్తమాధురీ

పూరితవాక్రమానము ♦ బూజునలైవజ్జిత్తగింపుమీ

తారకాను భద్రగిరి ♦ దాశరథీ కుశాపయోనిధి. 11

టీ. శ్రీ = సంపత్కరమైన, రఘువంశ = రఘురాజవంశమనెడి
 తోయధిక్ = సముద్రమునకు, కీతసుయూఖుడవు = చంద్రుడవు, ఐన =
 నానెట్టి, నీ = నీయొక్క, పవిత్ర = పావనములను, ఉరు = గొప్పవియు
 శ్రేష్ఠమైన, పదాబ్జముల్ = తామరలవంటి యడుగులను, వికసిత = ప్రకాశిం
 చిన, ఉత్పల = ఉత్పలమాలికలు అనెడి, వృత్త = ఛందోవృత్తములయొక్క,
 మాధురీ = తీయదనముచేత, పూరిత = నింపబడిన, వాక్ = వాక్కు
 లనెడి, వికసిత = వికసించిన, ఉత్పల = నల్లలువలయు, చంపక = సం
 పెంగలయు, వృత్త = వర్తనముగలవియు, మాధురీ = చక్కదనముచేత,
 పూరిత = నిండినవియు, అగు ప్రమానములన = పుష్పలచేత, పూజలు,
 ఒనర్చెదను = చేసెదను, తారక = సంపాదమును తరింపజేయునట్టి, నామ =
 దివ్యనామముగలవాడ, చిత్తగింపుమీ = అంగీకరింపుమా.

తా. చంద్రుడు తాను పుట్టినసమద్రమును వర్ధిల్లజేయునట్లు రఘు
 మహారాజవంశమునంబుట్టి దానిని వృద్ధిజేయువాడవైన నీయొక్క పాదార
 విందములను ఉత్పలచంపకమాలికావృత్తములందలి వాక్కులనెడి ఉత్పల
 చంపక పుష్పములచేత బూజించుచున్నాను గైకొనుమా.

చ. గురుతరమైన కావ్యరసం * గుంభనకబ్బరమందిముష్కరుల్
 సరసులమాడ్కి సంతసెల * జాలుదురోటు శశాంక చంద్రికాం
 కురముల కిందుకాంతమనె * కోటిస్రనించినభంగి వింధ్యభూ
 ధరమునజారునే శిలలు * దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 12

టీ. గురుతరము = మిక్కిలిగొప్పది, విక, కావ్య = కావ్యమునం
 దలి, రస = శృంగారాది రసములయొక్క, గుంభనకు = కూర్చునకు,
 ముష్కరుల్ = రసజ్ఞతలేని మాధులు, సరసులమాడ్కి = రసికులవలె,
 అబ్బరమునంది = ఆశ్చర్యమునుపొంది, సంతసెలన్ = సంతోషించుటకు,
 జాలుదురోటు = శక్తులగుమరా, శశాంక = (జింకను గురుతు గాగల)

చంద్రునియొక్క, చంద్రిక = వెన్నెలయొక్క, అంశరములన్ = మొలకలకు, ఇందు కాంతమునే = చంద్ర కాంతములయొక్క, కోటి = సమూహము, ప్రవించినభంగిన్ = కరిగి వారివరీతిని, వింద్యధూధరమున = వి. భ్యపగ్ధ్యతమునందు, శిలలు = జాతులు, జాతునే = కరుగునా.

తా. చంద్ర కాంతనలులు చంద్రుని కిరణములకు కరుగునట్లు వింద్య పగ్ధ్యతపుశిలలు కరిగి ప్రవింపజాలవు ఇట్లే గొప్ప క్రూరుమనందలి రసహృద్ధి రసికులవలె మూఢులు మెచ్చి సంతోషింపజాలరు. కవున నాకార్యమును సరసుడైన నీకు అంకితము నేయుచున్నాను.

చ. తరణికులేశ నానుడుల * దస్వలుగల్గిన నీదునామ స
ద్విరచితమైన కావ్యము వ * విశ్రముగాదె వియ్యదీజులం
బగుగుచున్నయైన మలి * నా స్మృతిబాటిన్ దృఢాత్మముం
దరిమె గణింప వెన్నెక * నాశిథి విహితంబయోసిథి. 13

టీ. తరణికులేశ = సూర్యవంశమునందు జనించిన వారిలో శ్రేష్ఠుడైనవాడా, నానుడులన్ = నామాటలందు, తస్వలు = దోషములు, కలిగినన్ = కలిగినప్పటికిని, నీకు = నీయొక్క, నాను = నేరునోడ. సత్ = శ్రేష్ఠమయినదియు. విరచిత = రచింపఁబడినదియు, వివ కావ్యమును = అయినట్టి కావ్యము, పవిత్రము కాకె = పావనమే యగును కాదా, వియ్యదీజులు = ఆకాశగంగయొక్క నీరు, అరుగుచున్ = ప్రవహించుచు, వలెయైన = వంశరసానయనను, మలిన + ఆకృతిన్ = మురికిగల ఆకారముతో పాటినన్ = ప్రవహించినను, తస్మహత్వమున్ = దాని మహత్వమును, గణింపన్ = ఎన్నుటను, తరమె = శక్తిమా (శక్యము కాదనుట.)

తా. సూర్యవంశమున జనించినవారిలో శ్రేష్ఠుడయినవాడా! నా మాటలందు దోషము లేన్నియున్నను, నీయొక్క నానుముతోడ శ్రేష్ఠమయినదియు, రచింపఁబడినదియు కావ్యము పవిత్రమైనది కాదా! (అగు

ననుట) అనగా ఆకాశమున నీరు ప్రవహించును వంకరగా పాతీ
నను మఱిగల ఆకారముతో ప్రవహించినను దాని మహత్వము ఎన్ను
చు శక్యమా! (కాదనుట)

ఉ. దారుణపాతకాబ్ధికి న ♦ దాబడబాగ్ని భవాళలార్తి వి
స్తారదవాసలార్పికి ను ♦ ధారసవృష్టి దురంత దుర్మతా
చార భయంకి రాటవికి ♦ జండ తోర తారధార నీ
తారకనామ మెన్నుకొన ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి, 14.

• టి. సీతాకళానామము = సంసారమును తరింపజేయునట్టి నీయొక్క
రామనామము, ఎన్నుకొనక = తిలకింపగా, దారుణ = భీకరముయిన,
పాతక = పాపములనెడి, అబ్ధికిన్ = సముద్రమునకు, సదా = ఎల్లప్పుడు
బడబాగ్ని = బడబాగ్నియొనడి, భర = సులభముయొక్క. ఆశల =
వ్యాపకమైయున్న, అర్తి = పీడయొక్క, విస్తార = బాహుళ్యమునెడి,
దవాసల = కాలుచిచ్చయొక్క, అర్పికిన్ = సేవకు, సుధారసవృష్టి =
అమృతద్రవి వర్షము, దురంత = మితిమీరిన, దుర్మత = దుష్టచరితులయొక్క,
అచార = అచారములనెడి, భయంకర = భయంకరమును కలిగింపనట్టి
అడవికిన్ = అడవికి, చండ = తిత్తులను, తోర = కటుకయినదియు
అగు, కుతార = గొడ్డలియొక్క; ధార = మొన (చ. టిడి.)

త. సంసారతారకపాయన సీరామనామము బడబాగ్ని సముద్ర
మును పీల్చినట్లు భయంకరములైన పాతకములను బోగొట్టును. అమృత
ద్రవవర్షము కాలుచిచ్చము చల్లార్చుచున్నట్లు సంసారబాధలను ఉపశమింపఁ
జేయును. పగులైన గొడ్డలిచే భయంకరమయిన అడవిని గఱుకునట్లు మితి
మీరిన దుర్మతాచారములను నిర్మూలము చేయును.

చ. హరునకు నన్యభీషణున ♦ కద్రిజశం దిరుమంత్రరాజమై
కరికి నహల్యకున్ దుగ్ధపద ♦ కన్యకు.నా. త్రిహరించు దాల్చమై.

వరగినయట్టి నీపజిత ♦ పానననామము ♦ జీవ్యపై నిరం
తరము నటంపజేయుమిక ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 15

టీ. హరు కుక్ = శిశువకుసు, అవ్యభిషాగు కున్ = విభిషణునికిని,
అద్రిజకున్ = పాద్వితికి, తిరుమంత్రరాజము-తిరు శ్రీకరమైన, మంత్రరా
జము = శ్రేష్ఠమయిన మంత్రము, బ్రహ్మయ, కరికిన్ = వినుగు కున్, అహల్య
కున్ = హల్యకుసు, గ్రుపదకవ్యకున్ = ద్రౌపదికిని, ఆర్తిక్ = మశోవ్యధను,
హరించుచుట్టులు = పోగొట్టినట్టి బాధువు అయి, వరగినయట్టి =
ప్రసిద్ధిసొందినట్టి, నీ = నీయుక్కు, పతితి = పతితులయినవారిని, పాదన = పరి
శుద్ధులను జేయునట్టి, నామము = చేరు, ఇంకా, జిహ్వానైన్ = నాలుక
మీద, నిరంతరము = దలెగక, నటంపజేయుము = నృత్యము చేయు
నట్లు చేయుమా.

తా. దశ ధరామా! శివునికి, విభిషణునికి, పాద్వితిని శ్రేష్ఠమయిన
మంత్రమై, గజేంద్రునికిని, అహల్యకుసు, ద్రౌపదికిని చుట్టుమువలె చిక్కు
లను దొలగించినై పాపులను పవిత్రులను జేయునట్టి నీనామమును నా
నాలుకయందు నటింపనట్లు చేయుమా.

ఉ. ముప్పున గాలకిండులు ♦ మంగిటవచ్చి వేళ రోగముల్
గొప్పరమైనచో గఘన ♦ ఇత్తునిడిన వేళ బాంధవుల్
గప్పివేళ మీస్మరణ ♦ గల్గునో గల్గదొ నాటికిప్పుడే .
తప్పచేతు నాభజన ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 16

టీ. ముప్పునకా = ముసలితనమందు, కాకి కరులు = యమదూ
తలు, మంగిటన్ = ఇంటిమంగిటికి, వచ్చినవేళకా = వచ్చినట్టి సమయము
నీను, రోగముల్ = తెవుర్పు కొప్పరము = అతిశయించినవి, అయినచోకా =
అయినప్పుడును, కఘము, కుత్తుకన్ = కంఠమునందు, నిడినవేళకా = పూర్ణ
మయిన సమయమునందును, బాంధవుల్ = చుట్టులులు, కప్పినవేళకా =

క్రమ్మకొన్నప్పుడును, మిమ్మరిగ = మిమ్మలను స్మరించుట, నాటికి = అప్పుటికి, కల్లనో కల్లదో యేమో, ఇప్పుడే రిప్పు = విడువక, మిథజన = మిమ్ము భజించుట, చేతు = చేయును.

తా. కిర్రామా ! మనసరితనముగచ్చి శేనున్నచోటికి యనుదూతలు వచ్చినపుడును, రోగములు మిక్కిలి మమ్మరమైనపుడును, మరణము సమీపించగా కథము గొంతుకాయందు నిండియున్నపుడును, అప్పుడు చుట్టములు చుట్టును క్రమ్మకొని యుండగాను మిమ్ము స్మరించుట నాకు కలుగునో కలుగదో చెప్పజాలను. కనుక ఇప్పుడే తప్పక నిన్ను భజనజేసెదను.

చ. పరమదయాసేధే పతితి * పావననామ హరేయటంచ ను

స్థిరమతులై నదా భజన * నేయు మహాత్ముల పాదధూళినా

శిర్గమువఁ దాల్చుమిరటకుఁ * జేరకుడంచు యముండుకింకరో

త్కరములఁ కానఁబెట్టునట * దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 17

టీ. పరమ = మిక్కిలియైన, దయా = కృపకు, నిధే = నిదానమైన వాఁడా, పతితి = పాపాత్ములను, పావన = పవిత్రులగుగా జేయునట్టి, నామ = పేరుగలవాడా, హరే = క్రిహరీ, అటంచుక = అని, సదా = ఎప్పుడును, సుస్థి = మిక్కిలి నిలకడగల, మతులు = మనసుగలవారు, ఐ = అయి, భజన = భజించుట, చేయుమహాత్ముల = చేయునట్టి మహనీయులయొక్క, పాదధూళి = అడుగులదుమ్ము, నాశిరమునన్ = నాశలయందు, తాల్చున్ = ధరింతును, మిరు, అటకున్ = వారికడకు, జేరకుడు = పోవకుడు, అంచున్ = అనుచు, యముండు = యముడు, కింకరోత్కరములకున్ = తన సేవకుల సమూహములకు, అనబెట్టునట = ఒట్టుపెట్టువని చెప్పుదురు.

తా. పాపాత్ములను పవిత్రులనుగఁ జేయునట్టి పేరుగలవాఁడా ! హరి అని ఎప్పుడును మిక్కిలి నిలకడగల మనస్సుగలవారలు భజించునట్టి మహనీయులయొక్క పాదధూళి నాశలయందు ధరింతును. మీరీ వారి

కడకు పోవకుడనుచు యముడు తమ సేవక సముదాయములకు ఒట్టులెట్లు
నని చెప్పుదురు.

చ. అజనకుఁ దండ్రవయ్య సన + కాదులకుంబరతత్వమయ్యస
ద్విజమునికోటికెల్ల, బర + దేవతవయ్యఁ దినేశవంశ భూ
భుజులకు మేటివయ్యఁ + బరిపూర్ణుడవై వెలుగొందుపక్షి రా
ధ్వజమిముఁబ్రస్తుతించెదను + దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 18

టీ. అజనకుఁ = బ్రహ్మకు, తండ్రవయ్యఁ = తండ్రులు, సన
కాదులకుఁ = పరతత్వజేతలైన సనకుడు సనందనుడు మొదలయినవా
రికి, పరతత్వమయ్యన్ = ఉత్కిప్తవస్తువునై, సర్ = శ్రేష్ఠులైన, ద్విజ =
బ్రాహ్మణులయొక్క, ముని = ఋషులయొక్క, కోటికిన్ ఎల్లఁ = సమా
నమున కంతకు, పరదేవతవు అయ్యఁ = శ్రేష్ఠుడైనదైవమై, దినేశ = మూర్ఖుని
యొక్క, వంశ = కులమందలి, భూభుజులకున్ = రాజులకు, మేటివయ్యఁ =
శ్రేష్ఠుడైన, పరిపూర్ణుడవు = నిండినవాడవు, ఐ = అయి, వెలుగొందు =
ప్రకాశించుచున్న, పక్షిరాధ్వజ = పక్షులకెల్ల రాలైన గరుత్మంతుడు
వాహనము గాగలవాడ, మిమ్మున్ = మిమ్ము, ప్రస్తుతించెదను = మిక్కిలి
స్తోత్రము చేసెదను.

తా. బ్రహ్మకు తండ్రునిగాను, ననకి సనందనాది మహర్షులు భ్యావము
సేయు పరతత్వముగాను, విప్రమునిసమాహములు కొలుచునట్టి పరదైవము
గాను, ఇట్లు అన్నిలక్షణములను పరిపూర్తికొందిన వాడైన గరుడుఁడు
ధ్వజముగాఁగలిగి ప్రకాశించు దయానిధీ! నిన్ను మిక్కిలి ప్రస్తుతించెదను.

ఉ. “పండిత రక్షకుండభుల + పాపవిమోచనుఁ డబ్జసంభవా
ఖండలపూజితుండు దశ + కంఠవిలుంరన చండకాండ కో
దండ కళా ప్రవీణుడను + తావకకీర్తి వధూటికిత్తుఁ బూ
ధండలుగాఁగ నాకవిత + దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 19

టీ. పండితరక్షణండు = పండితులను రక్షించువాడు, అఖిలపాప = సమస్త పాపములనుండి, విమోచనుండు = విడిచిపెట్టువాడు, అబ్జసంభవ = బ్రహ్మచేతన, అఖండల = ఇంద్రునిచేతన, పూజతుండు = పూజింపబడువాడు, దళకంఠ = రావణాసురుని పరితలము, విలుంతన = కొల్లగొడుగుచేత, చండ = తీక్షణమైన, కౌండ = బాణములుగల, శోదండకా = విచిత్రవిద్యయుండు, ప్రవీణుండు = నేర్పరియైనవాడు, అను = అనెడి, తావక = నీయుక్క, కీర్తి = యశస్సు అనెడి, వధూటిన్ = స్త్రీకి, నాకవిత్ = నా విత్వమును, పూదండలుగాఁగ = పూజసరములు అగునట్లుగా, ఇత్తున్ = ఇత్తును.

తా. కరుణాసముద్రుడనయిన రామా ! పండితులను రక్షించువాడు, సమస్తపాపములను దొలగించువాడు. బ్రహ్మేంద్రులచే పూజింపబడువాడు, రావణాసురుని తలలు దునుమనట్టి వాడిబాణములను శయిచేర్చిన విచిత్రవిద్యయుండు నేర్పరియైనవాడు అనెడి నీకీర్తికి నాకవిత్వమును ఇచ్చి ఒక పదాతికి పూదండలిచ్చి యలంకరింపఁ జేసినట్లు ఆకీర్తిని శోభిల్ల జేయుదును.

ఉ. శ్రీరమ సీతగాఁగ నిజ • నేవకబృందము వీరవైష్ణవా

చారజనంబుగాఁగ విర • జావది గౌతమిగా వికారము

న్నారయభద్రశైల శిఖ • రాగ్రముగాఁగ వసించుచేతనో

ద్ధారకుడైన విష్ణుడవు • దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 20

టీ. శ్రీరమ = లక్ష్మీదేవి, సీత కాఁగ = సీతాదేవి కాఁగ, నిజ = తనదైన నేవకబృందము = పరిజనులసమూహము, వీరవైష్ణవ అచార = అచారముగల, జనంబు కాఁగ = జనులు కాఁగా, విరజావది, గౌతమికా = గోదావరి కాఁగా, వికారముకా = వైకారమును, అరయకా = విచారింపఁగా, భద్రశైల = భద్రాచలము యొక్క, శిఖర = శిఖరము యొక్క, అగ్రము గాఁగ = కొనకాఁగా, వసించి = నెలకొని, చేతనోద్ధారకుండు = చేతనుల నుద్ధరించువాడు, విసవిష్ణుడవు = అయినట్టి సాక్షాద్విష్ణుడవు.

టీ. దశరథరామా ! నీవు పరమపదమునున్న లక్ష్మీదేవిని ఇచట సీతగాఁ జేసికొని, అందఁ పరివారము ఇచ్చట పీఠజైవ్యరక్షణలుగా నుత్పి కొలుచుచుండగా, అచట విరజానది ఇచట గోదావరిగా ప్రవహింపగా, అజైతూతము యిచట భద్రగిరి కొమ్మకొనయై రానింపగా జేంచేసిన చేతను అను ఉద్ధరించుచున్న శ్రీ విష్ణుదేవుండనే కాని వేరుకావు.

ఉ. కంటిఁ దీరటంబుఁ బొడ ♦ గంటిని భద్రనగాధి వాసముం
గంటి నిలాతనూజ నురు ♦ కార్ముకమార్గణశంఖచక్రముల్
గంటినిమిమ్ము లత్మణుని ♦ గంటిగృతార్థుడనైతి నోజగ
త్కంటక దైత్యనిర్దళన ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 21

టీ. అగత్ = లోకములకు, కంటక = హింసించువారైన, జైత్రు = రాక్షసులను, నిర్దళన = సంహరించువాఁడా, కరుణాపయోనిధీ, దాశరథీ సదీక్షింపు = నదియొక్క తీరమును, కంటిన్ = చూచితిని, భద్రనగాధివాస మున్ = భద్రదాచలములనెడి నివాసస్థానమును కంటిన్ = చూచితిని, ఇతి తమాజ్ఞాన భూదేవికూర్చు నై నవీతాదేవిని, కంటిన్ = చూచితిని, ఉరు = గొప్ప జైన, కార్ముక విల్లు, మార్గణ = బాణములు, శంఖచక్రముల్ = శంఖమును చక్రమును, కంటిని = చూచితిని, కృతార్థుడను = ధన్యుడను, విలిన్ = విలిసి

తా. లోకహింసకులైన రాక్షసులనే యామహి, దయాసముద్రు డజైయొప్పు శ్రీరామా ! నీవు నే చేసియున్న భద్రగిరియొద్దనున్న గోదావరి గట్టును ; నీవు జేంచేసియున్న భద్రాచలవాసమున ; సీతాదేవిని, నీవిల్లును బాణములను, శంఖచక్రములను, నిన్నును, లక్ష్మణుని నేనించి కృతార్థుడనైతి.

చ. హలికునకున్ హలాగ్రమున ♦ నర్థమునేకురుభంగి దప్పిచే
నలముటఁ జెందువానికి ను ♦ రాపగలో జలమబ్బినట్లు దు

ర్మలినమనోవికారినగు ♦ మర్త్యునినొడఁగూర్చినీపయిం
దలఁపు ఘటింపఁజేసితివి ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 22

టీ. దాశరథీ, హరికువకున్ = మడఁక దున్నువానికి, హలాగ్ర
మునన్ = నాగలి మొనయందు, అర్థము = ధనము, జేతురుభంగిన్ = లభించిన
విధమున, దప్పిచేన్ = దాహముచేత, అలమటన్ = బడలికను, చెందు
వానికి = పొందువానికి, సురాపగలోన్ = గంగలో, జలము = నీరు,
అల్పినట్లు = దొరికిన విధమున, దుర్మలిన = మిక్కిలి దోషయుక్తమైన,
మనః = మనస్సుయొక్క ; వికారిని = వికారము గలవాఁడను, అగు
మర్త్యునిన్ = అయిన మనుష్యుని, నన్నుకొ, ఒడఁగూర్చి = పఠించి, నీపయిన్ =
నీమీఁద, తలఁపు = దింతనము, ఘటింపఁజేసితివి = కలుగఁజేసితివి.

తా. మడఁకదున్నుకొను బీదకు మడఁకముంగల భూమిలో ధనము
దొరికినట్లును, దప్పికొని బడలినవానికి గంగానదిలోని నీరులభించినట్లును,
దుష్టమనస్సుగల మనుష్యుడైన నన్ను చక్కఁజేసి నీపయి తలఁపుగలిగించి
ధన్యుని చేసితివి.

ఉ. కొంజక తర్కవాదమును ♦ గుద్దలిచే బరతత్వభూస్థలిన్
రంజలద్రవ్య కన్గొనని ♦ రామనిధానము నేడు భక్తిసి
ద్ధాంజనమందుహస్తగత ♦ మయ్యెబళియనఁగా మదీయహృ
త్కంజమునక వసించుమిఁక ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 23

టీ. కొంజకన్ = సంకోచింపక, తర్కవాదము = తర్కము చేయువా
దము, అనుగుద్దలిచేత, పరతత్వభూస్థలిన్ = పరతత్వము అనెడి భూప్రదేశమును
రంజితన్ = ఒప్పుగా, త్రవ్వి, కన్గొనని రామనిధానము = చూడలేనిరాముఁడు
అనెడినిధి, నేడు = ఇప్పుడు, భక్తిసిద్ధాంజనమగుదు = భక్తియనెడి సిద్ధకృత
మైన కాటుకయందు, హస్తగతము = చేతికిదొరికినది, అయ్యెన్ = ఆయెను,
అనగాన్ = అనునట్లు, ఇకన్ = ఇకమీఁద, భక్తిచేత, మదీయ హృత్ కంజ
మునకన్ = నాహృదయకమలమందు, వసించుము = నెలకొనుము.

తా. ఘోషిని గుద్దలిచే త్రవ్వనను కనబడని విధి అంజనముచే అభిం
చునట్లు, పరతత్వ తర్కవాదములచే ఎంత తరికిలించినను అందు తెలియ
రాని రాముడవగు నీవు భక్తిచే నులభముగా నాకు వశమైతివి. ఇత నా
శృంగారమునందు తసింపుమా.

ఉ. రాముడు ఘోరపాతక వి + రాముడు సద్గుణకల్పవల్లికా
రాముడువద్వీకారజయ + రాముడు సాధుజనావనప్రతో
ద్ధాముడురాముడేపరమధైర్యముమానినిమీయదుంగుగెం
దామరలే భజించెదను + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 24

టీ. రాముడు = రమింపజేయువాడు, ఘోరి = భయంకరమైన,
పాతక = పాతకములను, విరామ = విరమించువాడు, సద్గుణ = మంచిగుణ
ములు అనేది కల్పవల్లికా = కల్పవృక్షపు తీగలకు, ఆరామ = తోటయైన
వాడు, (సజ్జనకల్పవల్లికా రాముడు) వద్వీకార = పుట్టుట, పెరుగుట మొద
లయిన ఆయుధకారములయొక్క, జయ = గెలుపుచేతి, రాముడు = మనోజ్ఞా
దయనవాడు, సాధుజన = సజ్జనలను, అవన = రక్షించుట అనిది, ప్రత = నియ
మముచేత, ఉద్ధాముడు = ఆధుడయినవాడు, శ్రీరాముడే = శ్రీరాముడే
మాకు పరమజైతము అని, మీ అదుంగు కెందావరలను = మీపాదము
లనెడి ఎట్టతాకుగలను, తేను, భజించెదను = కొలిచెదను.

తా. సకలజనులను రమింపజేయువాడును, ఘోరిమయిన పాపము
లనువిరమించువాడును కల్యణగుణములను అవ్వారి కలవాడును, వికార
రహితుడై ప్రకాశించువాడును, సాధుజనలను రక్షించునట్టివాడును,
రాముడే మాకు పరమజైతముని మీపాదారివిక్షమలను కొలిచెదను.

ఉ. చక్కెరమాని వేముదినఁ + జాలినకై వడి మానవాధములే
పెక్కురుబక్కడై వేముల + వేములు కొల్పెద రట్లకాదయా
మ్రొక్కిననీక మ్రొక్కవలె + మోక్ష మొనంగిననీవయీవలెం
దక్కినమాటలేమిటికి + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 25

టీ. చక్కరన్ = పంపదారను, మాని = విడిచి, వేమున్ = వేచు చెట్టును, చేదుడు, తివక్ = తిరుటకుడు, చాన్ కైడిక్ = శేర్పినవిధమున, మానవాధముల్ = హీనులు, పెక్క = అనేకులు, బక్కదైవములక్ = అల్పదేవతలకు, వేములున్ = పలుకూలు, కొల్పెదరు = నేవించెదరు, అట్లు = అవిధము, కాదయా = కాదు, మొక్కవక్ = మొక్కనయెడల, నీకు = నీకే, మొక్కవలె = ననుస్కరింపవలెను, మోక్షము = ముక్తిని, ఒసంగివక్ = ఇచ్చినను, నీకే, ఈయవలెక్ = ఇచ్చువలెను. తక్కిన మాటలు = ఇతరవిషయములు, ఏమిటికన్ = ఎందుక ?

తా. హీనులైనవారు అనేకులు నిన్ను వదలి శేవత అనేకములను కొలిచెదరు. అనగా తియ్యని చక్కరను విడిచి చేచై వేమును దినుట శేర్పితలున్నది. ఇది పరికాదు. మొక్కదగినవాడవు నీకే. మోక్షముచ్చు వాడవు నీకే.

ఉ. 'రా' కలుషంబులెల్ల బయలం ♦ బడద్రోచిన 'మా' కవాటమై
దీకొనిప్రోచునిక్కముని ♦ ధీయుతులెన్నఁ దదీయవర్ణముల్
గ్రకొని భక్తిచేసుదువఁ ♦ గానరుగాక విపశ్చయవరల్
దాకొనునే జగజ్జనుల ♦ దాశరథీ కరుణామయోనిధి. 26

టీ. 'రా' = రాను అనెడి 'పేరునందలి శేషము. కలుషంబులెల్లగా దోషములన్నిటిని, బయలన్ = బయటల, పడక్ తోయగాక్ = పడునట్లు తోకివుచ్చుగా. 'మా' = 'ను' అను అక్షరము. కవాటమై = తలుపై, దీకొని = తాకి, ప్రోచున్ = కాపాడును, నిక్కము = ఇదినిజము. అని, ధీ = బుద్ధితోడ, యుతులు = కూడినవారు, జ్ఞానులు. ఎన్నన్ = తలచుగా, తదీయవర్ణముల్ = ఆయక్షరములను, గ్రకొని = చేకొని, గ్రహించి, భక్తిచేన్ = భక్తిత్యార్యకముగా, నుడువక్ = చెప్పుటకు, కానరు = తెలియదు, కాక = కానిచో, విపత్ = అపదలయొక్క, పరంపరల్ = ఎడతెగని

శరుణలు, జగత్ + జనులకా = జగమునందలి వారిని (లోకులనట)
వైకొనునె = ఆక్రమించునా.

తా. “ రామ ” అను దివ్యనామములతోని శేషము పాపములన్ని
టిని బయటికి తరుకుఁగా “ మ ” అనెడి అక్షరము తటపుతర ఆడ్డపడి
వానిని ఎదిరించి లోపలికి రాకుండునట్లు చేసి ఆక్రమింప నాపాడును.
ఇది నిఘానుఁ జ్ఞానగుతులు చెప్పగా మాధులూచుకొనరమలను గ్రహించి
జహింపఁగోరువాఁడు. ఇట్లు లోక లోకులు వానిని జహించిరేని యెడలెగక
వచ్చు అందలు వారికి గలుగువు.

ఉ. రామహారే కకుత్స్థులు + రామహారే రఘురామరామ శ్రీ
రామహారే యటంచు మది + రంజిల భేకగళంబులీల నీ
నామము సంస్మరించిన జ + నంబు భవంబెడ గాసిత్వరం
ధామ! వానితాదురట + దాశరథీ కరుణామయోనిధి. 27

టీ. రామా = రామా, హారే = హారీ, కకుత్స్థులరామా = కకుత్స్థులకమున
పుట్టినరామా, హారే = హారీ, రఘురామా = రఘురావాసంతరివాడైనరామా!
రామా = రామా, శ్రీరామ = శ్రీరామా, హారే = హారీ, అటంచుకా = అని, మది =
మఃస్మయ, రంజిలకా = రంజిల్లునట్లు, భేక = కప్పయొక్క, గళంబులీలకా =
గొంతు విధజాన, స్మరించిన జనంబు = మఃస్మయలో తలంచిన జనులు,
భేకంబు = జుమ్మలులు, ఎడబాసి = విడిచి, తత్ = ప్రసిద్ధమైతి, పరంధామ =
శ్రీ కృష్ణుని ఆపరమపదమునందు, వానింబు = నివసించువారు! బొద్దురు
అట = అగుదురు.

తా. రామా! హారీ! కకుత్స్థరఘురామా! శ్రీరామా! హారీ!
అని నీనామమును కప్పగొంతులతో మఃస్మయ మాటిమాటికిఁ దలంచుజనులు
ఇంక జన్మమెత్తుటను విడిచి పరమపదమందు వసించుదురగాదా!

ఉ. చక్కెరలప్పకుకా మిగుల + జవ్వని కె జకురాకుమోవికిం
జొక్కెపుజుంటి లేనియకు + జొక్కిలుచు గవలేరుగాక నే

డక్కటరామనామమధుఃరామృతనూనుటకంటె సౌఖ్యమా
తక్కినమాధురీ మహిమ ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 28

టి. చక్కెరలప్పుక = శంచదారలయొక్క రాశిని, జవ్వని =
యావనము గల స్త్రీయొక్క, కెంపు + చిగురాకుమోనిక = ఎఱ్ఱని చిగురు
వంటి అధరమునకును, చొక్కెబంటితేనియపుక = అచ్చమైన జంటిగలు
గూర్చిన తేనెకును, మిగులక = మిక్కిలి, చొక్కెలుచుక = చొక్కెచు,
కవలేరు గాక = (రామనామముయొక్క మాధుర్యమును) తెలిసికొనలేరుగాని,
అక్కటా! రామనామ = రామ అనెడి నామముయొక్క, మధుర =
తీయనైన అమృతము, అనుటకంటె = అస్వాదించుట కంటెను,
తక్కిన = ఇతరమైన, మాధురీ = తీసియొక్క, మహిమ = పేరిమి సౌఖ్య
మా = సుఖమైనదా!

తా. రామ! చక్కెర రాశిని, ఎలస్థాయముగల స్త్రీ చిగురాకు
వంటి ఎఱ్ఱని పెదవికిని, తేనెటీగలు గూర్చిన అచ్చతేనెకును చొక్కె రాకు
నామముయొక్క మాధుర్యమును తెలిసికొనకజనులన్నగుగాని, అమృతము
వలె అతిభోగ్యమైన రామనామము అస్వాదించుటకంటెను తక్కినవాని
మాధుర్యాత్మకయము సుఖప్రదము కానేరదు. రామనామమే అన్నిటికంటెను
మధురమయినది.

డి. అండజవాహ నిన్నుహృద ♦ యంబుననమ్మినవారిపాపముర
కొండలవంటివైన వెన ♦ గూలి నశింపకయున్నె సంతతా
ఖండలవైభవోన్నతులు ♦ గల్గకమానునె మోక్షలక్ష్మికై
డండయొసంగకున్నె తుద ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 29

టి. అండజవాహ = పక్షివాహనా, నిన్నుకా, హృదయంబుక =
కునక్కునందు, నమ్మినవారి పాపముల్ = నమ్మినట్టి వారలయొక్క పాప
ములు, కొండలవంటివి = కొండవలె మిక్కిలి గొప్పకానులైనవి, వివక్ష

అయినను, వెసక్ = త్వరితముగా, కూలి = క్రిందపడి, నశింపకయున్నే = చెడిపోవక యుండునా, సంతత = ఎడతెగనట్టి, ఆఖండల = ఇంద్రునియొక్క, వైభవ = విభవముయొక్క, ఉన్నతులు = అతిశయములు, కల్గకమానునె = లభింపకపోవునా, తుదక్ = కడపట, మోక్షలక్ష్మీ = ముక్తిరూపమైన లక్ష్మీ, కైదండ = సాహాయ్యము, ఒసంగకయున్నే = ఇయ్యకుండునా !

తా. పక్షివాహనా ! మనస్సునందు నిన్ను నమ్మినవారికి మొదట కొండలవలె పెద్దకుప్పలుగాయున్న వారిసాపములు నశించిపోవకమానవు. ఇంద్రుని యైశ్వర్యమవంటి మహావైశ్వర్యము కలుగక పోదు. పిమ్మట మోక్షము లభింపక పోదు.

ఉ. చిక్కనిపాలపై మిసిమి ♦ జెందిన మీగడపంచదారతో

మెక్కినభంగి మీవిమల ♦ మేచకరూప సుధారసంబునా
మక్కువపల్కెరంబున స ♦ మాహిత దాస్యమనేటిదోయిటన్
దక్కెనటంచు జాత్రైదను ♦ గాశరధీ కరుణాపయోనిధి. 30

టీ. చిక్కనిపాలపై = చిక్కని పాలమీద, మిసిమిజెందిన మీగడక్, మిసిమిక్ = కొంటిని, జెందిన = బొందిన, మిసమిసలాడునట్టిదియనుట, మీగడక్ = మీగడను, పంచదారతోక్ = చక్కరతోడగూర్చి, మెక్కిన భంగిక్ = తిన్న విధమున, మీ = మీయొక్క, విమల = అచ్చమయిన, మేచక = నల్లని, రూప = ఆకారము అనెడి, సుధారసంబు = అమృతరసమును, నా = నా యొక్క, మక్కువ = ప్రేమయనెడి, పల్కెరంబునక్ = భోజన పాత్రమున, సమాహిత = హేచ్చరికగల, దాస్యము = కొలువు, అనేటి = అనునట్టి, దోయిటన్ = దోసిలియందు, దక్కెను = లభించెను, అటంచుక్ = అనుచు, జాత్రైదను = జాత్రుచున్నాను. •

తా. చిక్కనిపాలమీద మిసమిసలాడు మీగడను చక్కరతోఁ గలిపి తినునట్లు మిక్కిలి అమృతరసమువలె నుండు నీ నల్లని రూపమును : (4)

మేటి = దిట్టఁడవు, అయిన రామ = రామచంద్రా! నాతలపునన్ = నాచింతన
మందు, నాటి = నెలకొని, రాగదవె = రమ్మా.

తా. శ్రీరామా! మత్స్యము వైసోమ కాసురునికొఱకు సముద్రము జొచ్చి,
కూర్మమునయి మందరపర్వతము పాలసముద్రములో మునిగిన దానిని
ఎత్తినిలిపి, వరాహమువై ప్రళయజలములో రసాతలమునంటిన భూమిని
కోరకొమ్మున నెత్తికొనివచ్చి, నరసింహుఁడవై హిరణ్యకశిపుని దేహము
చీల్చి, నామనుఁడవై బలిచక్రవర్తిని రసాతలమునకు అణగఁదొక్కి,
పరశురాముఁడవై రాజసమూహమును సంహరించినట్టి నీవు నామనస్సు
నందు దృఢముగా నిల్చియుండుమా.

ఉ. భండనభీముడా ర్తజన ♦ బాంధవుమజ్జ్వల బాణతూణ కో
దండకళాప్రచండ భుజ ♦ తాండవకీర్తికి రామమూర్తికిన్
రేండవసాటి దైవమిక ♦ లేడనుచు గడగట్టి భేరికా
దాండదదాండదాండ నిన ♦ దంబు లజాండమునిండ, మత్తవే
దండమునెక్కి చాటెదను ♦ దాశరథీ కరుణావయోనిధీ. 34

టీ. భండన = యుద్ధమందు, భీముడు = భయంకరుడు, ఆర్తజన =
సంకటము నొందినవారి సమూహమునకు, బాంధవుఁడు = చుట్టము, ఉజ్జ్వల =
ప్రళాశించుచున్న, బాణ = బాణములు, తూణ = పొదులును గల
కోదండకళా = విలువిద్యయందు; ప్రచండ = తీవ్రమయిన, భుజ = బాహువుల
యొక్క, తాండవా = నటనముచేతఁ గలిగిన, కీర్తికిన్ = యశస్సుగల
వాడగు, రామమూర్తికిన్ = రామచంద్రునికి, రేండవసాటి దైవము =
సమానమైన మఱియొక దైవము, ఇకన్ = ఇంకను, లేడు అనుచున్, గడ
గట్టి = స్తంభమునాటి, భేరికా = భేరియొక్క, దాండదదాండదాండ
(అనెడి) నినదంబులు = శబ్దములు, అజాండము = బ్రహ్మాండము, నిండన్ =
నిండునట్లు, మత్తవేదండము = మదించిన యేనుగును, ఎక్కి, చాటెదను =
ప్రకటించెదను.

తా. రాముడు శత్రువులకు యుద్ధమందు భయంకరుడు, భక్తులకు మిట్టమంటివాడు. కావున బాణములను అస్మలపాదులును, ప్రకాశించుచున్న విలువిద్యనెఱపు తీవ్రమైన భుజముల లాఘవముచే పొగడ్తకన్న శ్రీరామమూర్తికి సాటిదైనము మఱియొకటి లేదనచు బ్రహ్మాండ మదుగు నట్లు డాం ధాం అని భేరికొట్టుచు మదపుటేనుగు నెక్కి చాలెదను.

ఉ. అవనిజ కన్నుదోయి తొగ * లందు వెలింగెను సోమ జానకీ
కువలయునేశ్రిగబ్బిచను * గొండలనుండు ఘన మైథిలీ
నవ నవ యౌవనంబును వ * నంబునకున్ మదదంతివీవెకా
దవిలి భజింతునెల్లపుడు * దాశరథీ కరుణామయోనిధి. 35

టీ. అవనిజ=కీతయొక్క, కన్నుదోయి=రెండున్నులనెడు, తొగ
లందు = కలువపూవులయందు, వెలింగెడు సోమ = ప్రకాశించుచున్న
చంద్రుడైనవాడా, జానకీ = జనకునికూతురైన సీత ఆనెడి, కువలయు
నేశ్రి=కలువపూవులంటి కన్నులగులగబ్బి=ఉబ్బులయిన, చనుకొండలన్=
ఉండు ఘనంబు = ఉడునట్టిమేఘము, మైథిలీ = మిథిలరాజు కూతు
రయిన సీతాదేవియొక్క నవనవ = మిక్కిలి శోభయిన, యౌవనంబు =
ప్రాయము, అను వనంబునకున్ = అనుతోటకు, మదదంతివి = మడించిన
యేనుగువు, నీవెకాన్ = నీవే అని, తవిలి = ఆసక్తికొని, ఎల్లప్పుడున్ =
ఎప్పుడును, భజింతున్ = సేవింతును.

తా. రామా ! నిన్ను సీతాదేవి కన్నుదోయి యనెడి కలువలను విక
సింపజేసెడు చంద్రుడుగాను, జానకీదేవి యుబ్బు చన్నులనెడి కొండల
యందుండు మేఘముగాను, మిథిలాపతి కుమారి యభిప్రాయమును
జోటుకు మదపుటేనుగుగోను, దలచి ఎప్పుడును నిన్నే సేవించెదను.

చ. ఖరకరవంశజా విను ము * ఖండిత భూతపితౄచ ధాకినీ
జ్వరపరితాపనర్పభయ * వారకమైన భవత్పదాబ్జ వి

స్ఫుగదురువజ్రపంజరము + జొచ్చితి నీయడ దీనమానవో
ధర బిరుదాంక యేనుజుకు. + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 36

టీ. ఖరకర = నూన్యనియొక్క, వంశ = వంశమునందు, జా = పట్టిన
వాడా, అఖండిత = కొట్టుకొనని, ధూత = ధూతములు, పిశాచ = పిశా
చములు, థాకినికొ = థాకినిలు, జ్వర = జ్వరములు, పరితాప = తాపములు
సర్ప = సర్పములు, భయ = భయములను, వారము = పోగొట్టునది, అ
యిన = అయినట్టి, భవత్ = నీయొక్క, పదాబ్జ = పాదపద్మములనెడి,
విస్ఫురత్ = మిక్కిలి ప్రకాశించుచున్న, ఉర = గొప్పయిన, వజ్రపం
జరమునన్ = వజ్రముతో చేయబడిన గూటిని, జొచ్చితిని = ప్రకటించితిని,
నీయడ = నీయందు, దీన = దీనులయిన, మానవ = జనులను, ఉద్ధర =
ఉద్ధరించువాడనెడి, బిరుద + అంకము = బిరుదరూపమును చిహ్నము
ఏనుజుకు = కోలుపోకుము.

తా. నూర్యవంశమునబుట్టిన క్రిరామా! ధూతములు, పిశాచములు
థాకినిలు, తాపములు, సర్పములు మొదలగువానిగలన భయములుపోగొట్టు
నట్లై, వజ్రపంజరమునలె రక్షించు నీచరణారవిందముల శరణుజొచ్చితిని.
నీవు దీన మానవోద్ధారకుడను బిరుదు గలవాడవు. కొబట్టి నన్ను ఉద్ధ
రింపనివాడైతై యాచితుడును పోగొట్టకొనకుమా.

డీ. జుట్టెద మీకథాస్మృతము + జుట్టెదమీపదకంజతోయముకా
జుటెద రామనామమున + జొబ్బిలుచున్న సుధారసంబు నే
జుట్టెద జుట్టుజుట్టెగరు + చుల్ గనువానిపదంబు కూర్చునే
తట్టులతోడి పొత్తిడక + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 37

టీ. మీకథాస్మృతము = మీయొక్క కథలనెడి యస్మృతమును,
జుట్టెద = జుట్టుచున్నను, మీపదకంజ = మీపాదారవిందముల యొక్క
తోయమున్ = జలమును, జుట్టెద = జుట్టుచున్నను, రామనామమునన్

రామనామమునందు, జొబ్బించున్నచుభారసంబు=ద్రవించుచున్న ఆమృత
రసమును, జాతైద = జాటుచున్నాను, జాట్టజాట్టగన్ = జాట్టగా జాట్టగా
రుచుల్ = చవులు, కనువారి = ఎగినట్టివాఁ యొక్క, పదంబులకున్ =
స్థానమునకు, తట్టులతోడిపాత్తు = నీచులతో స్నేహము, ఇడక = పెట్టక,
కూర్చవే = కేర్చుమా.

తా. శ్రీరామా ! నీచరిత్రములనెడి యమృతమును, నీపాదతీర్థము
నామమునందు ద్రవించుచున్న యమృతమును జాట్టైనను. నీ చరిత్రముల
యమృతమును జాట్టి గుచి తెలిసికొనిన మహనీయుల దివ్యగతిని నాకు గలి
గింపుము. నీచులతోడి పాత్తు మాన్పుము.

ఉ. ఘోరకృతాంతివీరభట ♦ కోటికి గుండెదిగుల్ దరిద్రతా
కార పిశాచసహరణ ♦ కార్యవినోది వికుంత మందిర
ద్వార కవాటభేది నిజ ♦ దాసజనావళికెల్ల పొద్దు నీ
తారకనామ మెన్నుకొన ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 38

టీ. నీతారకనామము = సుసారము చాటుకేయు నీ నామమును,
ఎన్నుకొనన్ = తలచుకొనఁగా, ఘోర = భయంకరుడైన, కృతాంత = యముని
యొక్క, వీర = శూరుడైన, భటకోటికిన్ = క్రిందల సమాహమునకు,
గుండెదిగుల్ = గుండెలోని భయము, దరిద్రతా = దారిద్ర్యముయొక్క,
ఆకార = రూపముగల, పిశాచ = పిశాచమును, సహరణ = చంపుట
యనెడి, కార్య = కార్యమునందు, వినోది = క్రీడించునది, నిజ = నీవారైన
దాసజన = క్షైకగ్ర్యమునీయు జనులయొక్క, అవలికి = సమాహమునకు,
ఎల్లపొద్దున్ = ఎల్లప్పుడూను, వికుంత = విఘ్నేతుని వాసస్థానముయిన
పరమపదమనెడి, మందిర = గృహముయొక్క, ద్వార = వాతారమునందలి,
కవాట = తలుపులు, భేది = భేదించునది.

తా. రామా! నీ తారక నామము భయంకరులయిన యమదూతలకును గుండెలదరజేయును. దరిద్రత అనెడి పిశాచమును నోగొట్టును. ఎల్లప్పుడును నీ దాసజనులు బరమపదమునకుఁ బోవుటకుగల యడ్డములను తొలగించును.

ఉ. విన్నపమాణిండు రఘు * వీర సహీప్రతిలోకమందు నా
కన్నదురాశ్మదంబుం బరమ * కాగుణికోత్తమ వేల్పులందు నీ
కన్న మహాత్ముడుం బతిశ * కల్పవదూరుడులేడు నాకుఁవి
ద్యన్నత నీవెనాకుఁగతి * దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 39

టీ. రఘువీర = రఘురాజవలమునఁ బుట్టిన కూరుడైనవాఁడా, విన్నపము = ఒక మనవిని, ఆలకించు, ఆమనవి యేమనఁగా, బ్రతిలోక మందుకొక = ఒక్కొక్క జగత్తునందును, నాకన్నకొక = నాకంటెను, దురాత్ముడు = దుష్టుడు, సహి = లేడు, కాగుణికోత్తమ = కరుణలవారిలో నిల్ల శ్రేష్ఠుడైనవాఁడా, వేల్పులందున్ = దేవతలందు, నీకన్నకొక = నీకంటెను, మహాత్ముడుకొక = గొప్పవాడు, పతిత = పాపాత్ములయొక్క కల్మష = పాపములను, మారుడు = దవ్వగాజేయువాడును, నాకుకొక లేడు = గలుగఁడు, విద్యన్నత = పండితులచేత కొనియాడబడువాఁడా! నీవు, నాకుకొక, నీతి = దిక్కు.

తా. రఘువీరా! ఒక మనవి ఆలకింపుము. ఎలోకమందును నాకంటె దుష్టుడులేడు. దేవతలందు నీకంటె మహాత్ముడును, పాపరహితుడును, లేడు. కాబట్టి దుష్టులలో శ్రేష్ఠుడైన నాకు దేవతలలో శ్రేష్ఠుడనయిన నీవేదిక్కయి ఉద్ధరింపఁకత్తుడగుదువు గాని మరియొకరు గానశేరురు.

ఉ. పెంపనుతల్లివై, కలువ * బృందసమాగమ మొందకుండ ర
క్షింపను తండ్రివై, మెయివ * సింహుడశ్చేంద్రియరోగముల్ ని
వారింపను వెజ్జవై, కృతగు * జించి వరంబు దిరంబుగాగ న
త్సంపదలియ్య నీవెనాకు * దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 40

టీ. పెంపను = బోషింపను, తల్లివి, వి=అయి, కిలుష=పాపముల
యొక్క, బృంద=సమాహముయొక్క, సమాగమము=కూడికను. ఒందకుం
డున్ = చెందకుండునట్లు, రక్షింపను=కాపాడను. తిండివి, వి=అయి
మొయిన్=జేహమునందు, వసింపు=ఉన్నట్టి, దశేంద్రియ = పదియంద్రియ
ములనెడి, రోగముల్ = తెవులను, నివారింపను=పోగొట్టను, వైజ్ఞానై=వైద్యు
డనై, కృప=దయను, గురించి=గలిగి, పరంబున్=మోక్షమును, తిరంబుగా
గన్=స్థిరముగునట్లుగా, సత్సంపదలు = మేలయిన సంపత్తులను, ఈయన్ =
ఇచ్చుటకు, నీవె, గతి = దిక్కు,

తా. బోషించుటకు తల్లివలెను, దోషములను పొందకుండరక్షింపను .
తండివలెను, జేహమునందలి పదియంద్రియములనెడి రోగములను తొల
గించుటకు వైద్యునివలెను, మేలయిన సంపదలియ్యను నీవేనాకుదిక్కు.

ఉ. కుక్షి నజాండపంక్తులొన ♦ గూర్చి చరాచరజంతుకోటి నం
రక్షణనేయు తిండివి ప ♦ రంపర నీతనయుండనైన నా
పక్షము నీవుగావలదె ♦ పాపము లెన్నియొనర్చినన్ జగ
ద్రక్షగ గర్తవీవెకద ♦ చాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 41

టీ. కుక్షిన్ = ఉదరమునందు, అజాండ = బ్రహ్మాండములయొక్క
పంక్తులు = సమాహములు, ఒనగూర్చి = పొందికపరచి అనుట, చర =
చరించునట్టి చేతనములును, అచర = చరింపని చేతనములును, జంతు =
ప్రాణులయొక్క, కోటిన్ = సమాహమును, రక్షణ = కాపాడుటను,
చేయుకండివి=చేయునట్టికండివి, పరంపరన్=వరుసగా = తరతరముగా,
నీతనయుండను = నీకొడుకును, విస = విసట్టి, నాపక్షము = నాయొక్క
పార్శ్వమువాడవు, ఎన్ని పాపములు, ఒనర్చినన్ = నేను చేసినను, నీవు, కాశ
లదె = కాశలదా, జగత్ = లోకములను, రక్షణ = రక్షించుటయందు,
గర్త=గర్తయైనవాడవు, నీవుకద = నీవేకదా.

తా. కుక్షిలోపల బ్రహ్మాండసమూహములను పొందికగా పెట్టుకొని చేతనములును, అచేతనములైన సకల ప్రాణిసమూహములను రక్షించునట్టి తండ్రిని కాఁజేటి తరతరముగ నీకొడుకైయున్న నాపాలిల నీవుపక్షపాతి యైయుండవలయును. నేను పాపములు చేసినని నీవు నన్ను విడువరాదు. ఎన్ని పాపములు చేసినను లోకమెల్ల రక్షించువాడవు నీవొక్కడవే కనుక నీవే నన్ను కాపాడవలయును.

ఉ. గద్దరియోగిహృత్కమల + గంధరసానుభవంబుఁజెందు పె
న్నిద్దపుగండుఁ దేటి ధర + ణీసుతకొగిలి పంజరంబునక
ముద్దులుగుల్కురాచిలుక + ముక్తినిధానము రామరాగజే
తద్దయు నేడు నాకడకు + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 42

టీ. గద్దరి = దిట్టమైన, యోగి = యోగిశిలురయొక్క, హృత్ = హృదయమనెడి, కమల = తామరయందలి, గంధ = వాసనతోఁ గూడిన, రస = మరందముయొక్క, అనుభవంబుక = అస్వాదమును, చెందు = పొందునట్టియు, నెను = మిక్కిలి, నిద్దపు = నిగనిగ యడవి మిసిమిగల, గండు = మడించిన, తేటి = తుమ్మెదయైనవాఁడు, ధరణీసుత = సీతాదేవి యొక్క, కొగిలి = ఆలింగనమనెడి, పంజరంబునక = గూటియందు, ముద్దులుగుల్కు = మనోజ్ఞముగా నుండు, రాచిలుక = రాచచిలుక, ముక్తినిధానము = మోక్షముండెడి నోటు, రామ = శ్రీరామ, నాకడకుక = నాయొద్దకు, నేను, తద్దయుక = మిక్కిలి, రాగజే = రమ్మా.

తా. తామరయందలి తేనెను అనుభవించు తుమ్మెదవలె, యోగ శిలుర హృదయమందు భక్తిరసములు అనుభవించువాఁడును. గూటియందలి రాచిలుకవలె సీతాదేవి కొలిలియందు సొంపు గులుకువాఁడును. మోక్ష మిచ్చువాఁడును అగు శ్రీరామా! నేడు నాయొద్దకు తేగరమ్మా.

ఉ. కలియుగమర్త్యతోటి నినుఁ + గన్గొనరానివిధంబొ భక్తవ
త్సలత వహింపవోచుటల + సాంద్రవిపద్దశవార్ధిగుంకుచోఁ.

విలిచినఁ బల్క వింతమట + పే నరుల్లిట్లనరాదు గాక నీ
తలఁపున లేదే నీత చెట + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 43

టీ. కలియుగ=కలియుగమందలి, మర్త్యకోటి=మనుష్యసమూహము
నిన్ను, కన్గోరానివిధానా=తెలిసికొనరానివిధమో, భక్తవత్సలత=భక్తుల
యెడల వాత్సల్యము గలిగియుండుటను, వహింపవో=తాల్పవో, చటుల =
మిక్కిలి అయి, సాంద్ర=దట్టమైన, విపత్=అపదలయొక్క, భజ=అభ్యస
నెడి, వాఙ్మన్ = సముద్రమునందు, క్రుంకుచోక = నేను మనుగనవును
పిలిచినన్ = నిన్ను పిలువఁగా పల్కవు=పల్కవు, ఇంతమటపే=ఇంతనన్ను,
మఱచిపోవుటయా, నరులు=నాతోటిమనుష్యులు, ఇట్లు=ఈప్రకారము ఇంత
మఱుపాయకు, అనరాదుగాక=చెప్పరాదుగాని, నీతలంపునక = నీదింత
యందు, నీత చెట=రావణునిచేత నీత పొందినచెట, లేద=లేదా.

తా. రామా ! నేను మిక్కిలి ఆపత్సముద్రమున మునుగుదు నిన్నుఎంత
పిలిచినను మాఱుపలుకవు యిదేల ? కలియుగమందు మనుష్యులకు కనపడ
రాదనియా? లేక భక్తజనులయెడల నీకు వాత్సల్యముకలుగదా? ఇటులున్నను
మఱచిపోచున్నా? నీకు మఱపని మాఁబోటులు చెప్పరాదు. నీతాదేవికి
కలిగిన చెటను మఱువవుగదా? అట్టి మాచెటకును నీకు వఱపు ఎక్కడిది?

చ. జనవర మీశధారి విన + పైపక కర్ణములందు ఘంటికా
నినద వినోదముల్ నలుప + నీచువకువరమిచ్చినావు ని.
న్ననయమునమ్మిఁగొల్పిన+మహాత్ముకేమియొసంగెదోసనం
దననుతనూకొనంగుమయ + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 44

టీ. జనవర = ఓరాజా! మీశధారి = మీశధయొక్క సమూహము!
విపేక = విసుటకు, పైపక = ఓర్వక, కర్ణములందుక = చెవులయందు,
ఘంటికా = గంటలయొక్క, నినద = శబ్దములయొక్క, వినోదముల్ =
నడుకలను, నలుపు నీచులకుక = చేయుచున్న అల్పునికి, వరము = కోరిన

కోరిక, ఇచ్చినావు, నిన్ను. ఆనయము = ఎప్పుడును, నమ్మి, కొల్పిన మహాత్ములకు = సేవించునట్టి మహానీయులకు, ఏమి? ఒసంగడవో = ఇచ్చెదవో, సందంశుత = సందంశుడు అను ఋషిచేత కొనియాడఁబడినవాఁడా, మాకు, ఒసంగుమయ్య = ఇయ్యవయ్య.

తా. ఓరాజా! మీకథలను వినుటకు ఓర్వక చెవులయందు ఘంట భ్రమియొక్క వేడుకలను నలుపు నీమనికి కోరికవరము ఇచ్చినావు. ఎప్పుడు నిన్ను నమ్మి సేవించునట్టివానికి ఏమియిచ్చెదవో? సందంశుండును ఋషిచేత కొనియాడఁబడినవాఁడా! వారికిచ్చినట్లే నానును నిమ్ము.

ఉ. పాపములొందువేళ రణ ధ్వజ భూతభయ జ్వరాదులం దాపద నొందువేళ భర తాగ్రజ మిమ్ముభజించువారికిం గ్రావుగ నీవుడమ్ముడిరు పక్కియలంజని తద్వివత్తి సం తాపముమాన్పి కాతువలు దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 45

టీ. పాపములు, ఒందువేళ = పొందెడి సమయమందు, పక్షగ = సర్పము, భూతభయ = భూతములవలన కలుగు భయమును, జ్వర = జ్వరములు, అదులందు = మొదలయినవానియందు, ఆపద = విపత్తును, ఒందువేళ = పొందుసమయమునను, భరతాగ్రజ = భరతునికి అన్న శైవ శ్రీరామా, మిమ్ము = మిమ్ము, భజించువారికి = కొలుచువారికి, నీవు = నీవును, తమ్ముడు = తమ్ముడయిన లక్ష్మణుండును, ఇరుపక్కియల = రెండుప్రక్కలను, గ్రావుగ = సహాయముగ, చని=పోయి, తత్ = వారియొక్క, విఫత్తి = అపదచేతనైన, సంతాపము = ఉడుకును, మాన్పి = పోగొట్టి, కాతువలు = కాపాడుదువందురు.

తా. దశరథరామా! పాపములుపొందునపుడును, యుద్ధము, సర్పములు, భూతములు, జ్వరములు మొదలయినవాటిచేత ఆపద కలిగినప్పుడును, విన్ను గొలుచునట్టివారికి సహాయము సేయఁబోయి నీవును, నీతమ్ముడైన లక్ష్మణుండును రెండు ప్రక్కల నిలిచి వారి యాపదలను పోగొట్టి రక్షింతువని లోకులు చెప్పుదురు. కాబట్టి నన్నును కాపాడవలయును.

చ. అగణితజన్మకన్మ దురి + తాంబూళిలో బహుమఖివీచికల్
దెగిపడసేదలేక జగతి + ధవ నీపదభక్తి నావచే
దగిలి తరింపగోరితిఁ బ + దంపడి నాధుభయంబుమాన్పవే
తగదని చిత్తమందిడక + దాశరథీ కరుణావయోనిధీ. 46

టీ. జగతీధవ-ధూనాథా, అగణిత-లెక్కింపరాని, జన్మ=జన్మము
అందలి, కన్మ = కర్మఫలముల వేగమున, దురిత = పాపముల నెడి, తాంబూ
ళిలో = సముద్రముందు, బహు=అనే మలయిన, దుఃఖ = దుఃఖముల నెడి,
వీచికల్ = అలలను, తెగిపడక = కడచునట్లు, ఈడలేక = జుడజాలక,
పడంపడి = పిమ్మట, నీపదభక్తి నావచేక = నీయొక్క పాదములందలి
భక్తియొనగి పడచేత, తగిలి = అసక్తితోడ, తరింపగోరితి = చాటును
ఇచ్చుగించితిని, తగదని = తగిందికాదు అని, చిత్తమందు = నీమనస్సు
మందు, ఇవక = ఉంచుకొనక, నాధుభయంబు = నాయొక్క భయమును,
మాన్పవే-పోగొట్టుము.

తా. ధూనాథా! లెక్కింపని జన్మములయందలి కన్మపరంపరతో
గలిగిన పాపములు సముద్రమునలె ఆపారమై నాయంతట పోగొట్టు
కొనుటకు శక్తియుగాక, నీయందలి భక్తి లిగి ఈడరాని సముద్రమును
పడచే నులువుగా చాటునట్లు లొంగింపరాని నాపాపములను నులువుగా
నీభక్తిచే పోగొట్టుకొనగోరితిని. కావున శరణుజొచ్చిన నాయొక్క
భయమును పోగొట్టుమా!

ఉ. నేనొసరించుపాపము ల + నేకములైనను నాదుజన్మాం
రాసకమయ్యెమీవీరము + పాపననామముదొంటి చిల్క 'రా
మా' పనుఁగావుమున్నరేని + మాటకునెద్దఁజెందెఁగావు-క
చాసిఁదరింపఁ గోరెదను + దాశరథీ కరుణావయోనిధీ. 47

టీ. నేను ఒకరించు పాపములు = చేయునట్టి పాపములు, అనేకములు = పెక్కులు, వినును, నామజిహ్వకు = నాయొక్క నాలుకకు, మీపరనుపానన నామము = మీయొక్క మిక్కిలి పవిత్రమైన పేరు, వానిముఠయ్యెక్క = పాననమువలె రుచియైనదని, తొంటిచిల్ల = పూర్వకాలపుచిలుక, రాహు వన్న కొలులు = నన్నురక్షించు, అన్నతుడిచాటలకు = అనిపలికినట్టి కడపటిపంతులకు, సద్గతి = మోక్షమును, చెంచెన్ = పొందెను, కొవునన్ = గనక దానిన్ = ఆరామనామమును, ధరింపన్ కోరెదను = తాల్చుటకుయచ్చ గించెదను.

తా. దశరథరామా! పాపములనేకములు నేను చేయుచున్నవాడను. ఇట్టి పాపాత్ముడనైనను నీదివ్యనామము ఉచ్చరించుటకు నానాలుకకు పానకమువలె మిక్కిలి రుచ్యమైనది. ఎట్లనగా పూర్వమొకచిలుక 'రాహు నన్నుఁగావుము' అని కడపట నొక్కమాట చెప్పగానే మోక్షము నొందెగాదా? అట్టిస్థితిని ఇచ్చునది గాన నాను అతిరుచి గల నీనామము పఠించెదను.

చ. పరధనమూల్ హరించి పర * భామలనంటిపరాన్నమభ్యిసన్
మురిపముకానిమీదనగు * మోసమెఱుంగదు మానసంబుదు
స్తరమిది కాలకింకర గ * దాహతి పాల్పడనీక మమ్ము నే
తటిదరిజేర్చి కాచెదనో * దాశరథీ కరుణావయోనిధి. 48

టీ. పరధనమూల్ = ఇతఁడల ధనములను, హరించి = అపహరించి, పరభామక = ఇతఁడల యిల్లాండ్రను, అంటి = తాకి; పరాన్నము = ఇతరులకూడు, అభ్యిసక్ = దోహకంగా, మురిపముకాని = విలాసమేకాని, మీదన్ = పిమ్మట, అగుమోసము = కలుగునట్టి, మోసంబు, మానసంబు = మనస్సు, ఎఱుంగదు, ఇది = ఇట్లు తెలియకుండుట, దుస్తరము = తరింపరానిది, కాలకింకర = యనుదూతలయొక్క, గదా = గదలయొక్క, హతి = చెబ్బలయొక్క, వాలు = అధీనత, పడనీక = పొందనీక మమ్మున్, ఏతటిన్ = ఎప్పుడు, దరిజేర్చి కాచెదనో = రక్షింతునో.

తా. దశరథరామ్య! పరులధనములను దొంగిలించుట, పర స్త్రీలను గూడుట, పరాన్నమును దినట మొదట సుఖముగా నుండినను వెనుక నరకము గలిగించును. ఇది మనస్సునకు తెలియకు. మనస్సును జయించుట కష్టము గనుక మనస్సుపోయిన దారిని పోయి నరకమున బడకుండునట్లు మమ్ము నెప్పుడు కడతేర్చి కాపాడెదవో!

ఉ. చేసితి ఘోరకృత్యములు • చేసితి భాగవతాపచారముల్

చేసితి సన్మతై నములఁ • జేరి భజించిన వారిపాండు నేఁ
జేసిన నేరముల్ దలఁచి • చిక్కులుబెట్టకుమయ్యయ్యనీ
దానుడనయ్య భద్రగిరి • దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 49

టీ. ఘోరకృత్యములు = భయంకరములయిన కార్యములను, చేసితిని భాగవతాపచారముల = భాగవత జగలయొడ అపరాధములను, చేసితిని, అన్యచై నములఁ = ఇతర దేవతలను చేరి అశ్రయించి, భజించిన వారి పాండును = కొలచినట్టి వారి సాంగత్యమును, చేసితిని, నేనే = నేను, చేసిన నేరములు = కావించినట్టి తిష్టలను, తలఁచి = ఎంచి, చిక్కులను పెట్టకుము = నుండుటములందు దగిల్చుకుమయ్య, అయ్య = ఆయ్యా, నీ గానుడను యాగ = నీయొక్క దామడను.

తా. దశరథరామా! నేను ఘోరమైన కార్యములను చేసితిని. భాగవతములను పచారములు చేసితిని. అన్యచై నములను గొలుచువారినో సాంగత్యము చేసితిని. నేను చేసినట్టి తిష్టలను తలఁచి నుండుటములను పెట్టవద్దు. నేను నీకు నుడను.

చ. నరుంధంబుఁజూచి పర • భానులఁజూచి హరింపగోరుము
ద్గురుతరమానంబవైదు • దొంగనుబట్టి నిరూఢదాస్య వి
స్ఫురితవివేక పాశములఁ • జాటి భవచ్చరణంబనే మరు
త్తురువునఁ గట్టివేయఁగదె • దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 50

టీ. పదులధనంబుకా = ఇతనులసౌత్తును, చూచి, పరభానులన్ = పర స్త్రీలను, చూచి, హరింపక = ఆపహరించుటకు, కోరునట్టి, మత్ = నాయొక్క, గురుతర = మిక్కిలి గొప్పదైన, మానసంబు = మనస్సు, అనెను దొంగను = అనునట్టి దొంగను, పట్టి = పట్టుకొని, నిరూధ = మిక్కిలి పెరిగిన, దాస్య = కైంకర్యమునందు, విస్ఫురిత = మిక్కిలి ప్రకాశించిన, వివేక = తెలివియునెడి, పాశకులక = త్రాళ్ళచేత, చుట్టి = బంధించియునుట, భవచ్చరణంబు = నీపాదము, అనే మరుత్ తరువునకా = అనెడి దేవతావృక్షమున, కట్టివేయకకదె = బంధించివేయుమా.

తా. ఇతనుల సౌత్తులను, స్త్రీలను చూచి ఆపహరించుటకు కోరునట్టి నాయొక్క మనస్సు అనునట్టి దొంగనుపట్టుకొని నీయొక్క కైంకర్యముచే ప్రకాశించునట్టి తెలివియునెడి కల్పవృక్షమునకు గట్టివేయుమా.

చ. సలలిత రామనామ జప ✱ సారమెఱుంగను గాళికాపురీ
నిలయుండగానుమీచరణ ✱ నీరజరేణుమహాప్రభావముం
దెలియనచాల్యగాను జగ ✱ తీవర నీదగు సత్యవాక్యముం
దలఁపగ రావణాసురుని ✱ తమ్ముండఁగాను భవద్విలాసమురీ
తలఁచి నుతింపనాతర మె ✱ దాశరథీ కరుణావయోనిధి. 51

టీ. సలలిత = మిక్కిలి బిప్పుచున్న, రామనామ = రామనామము యొక్క, జప = జపముయొక్క, సారము = సత్తువను, ఎఱుంగను = తెలియుటకు, కాళికాపురీనిలయుండను = కాళీపట్టణము వాసస్థానముగాఁగల శివుండనుగాను, మీచరణ నీరజ = మీపాదపద్మములయొక్క, రేణు = దుమ్ముయొక్క, మహాప్రభావముకా = గొప్ప మహిమస్థ్యమును, తెలియన్ = తెలియుటకు, అచాల్యముగాను = అచాల్యును కానేరను, జగ తీవర = భూనాథా, నీదగు సత్యవాక్యము = నీవైనట్టి నిజమైన మాటను, తలపగకా = ఎన్నుటకు, రావణాసురుని తమ్ముండను = విభీషణుండను కాను, భవత్ విలాసమూరీ =

నీయొక్క మహత్వపు వైచిత్ర్యములు, తలచి = ఎన్ని, నుతింపక = పొగడుటకు, నాతరమె = నాకు శక్యమా ! ,

తా. దశరథరామా ! నీనామము జపముచేయుటకలని పస శివునికి తెలియును గాని నాకు తెలియదు. నీపాదధూరియొక్క ప్రభావము అహల్యకే తెలియును. నీసత్యసంధత్వము విభీషణునకే తెలియును. కాని నీ లీలలు నాబోటివానికి తెలిసి వర్ణించుటకు అలవికాదు.

ఉ. పాతకులైన మిక్కిలవకుఁ ♦ బ్రాశ్నులు కారె తలంచుచూడఁ జట్రాతికిఁగల్గెఁబావన మ ♦ రాతికి రాజ్యసుఖంబుగల్గె దుర్జాతికిఁబుణ్యమ బృంగపిఁజాతిమహత్వమునొందెఁగావునక దాతవ యెట్టివారలకు ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 52

టీ. పాతకులైనవక = పాపాత్ములైనను, మిక్కిలవకు = మిదయకు, పాతులుకారె = అర్హులేకారా, తలంచుచూడక = ఎన్నిచూడఁగా (పాతకులు నిదయకు పాతు)లో కఠోయని విచారించుచూడఁగా ననుట) చట్రాతికిఁ = చట్టరాయిగానున్న, అహల్యకు, పావనము = పవిత్రత్వము, కల్గెక = కలిగెను, అరాతికిన్ = శత్రువైన విభీషణునికి, రాజ్యసుఖంబు = రాజ్యస్వాప్తియనెడి సుఖము, కల్గెక = కల్గెను, దుర్జాతికి = సీచజాతుల వారికిని, పుణ్యము = స్మృతము, అబృన్ = లభించెను, కపిజాతి = వానర జాతి, మహత్వము = మహిమను, పొందెక = బందెను, కావునక = కనుక, ఎట్టివారలకుక = ఎంతటివాఁడైనను, దాతవ = కోరిన కోర్కెలు ఇచ్చువాడవే.

తా. దశరథరామా ! పాపాత్ములైనను మిక్కిలవకు పాతులై యున్నారు. ఎట్లనగా రాయిగానుండిన అహల్య నీపాదరజముచే నిజరూప మొంది కృతార్థురాలైనది. భగవారివర్గములో జేసిన విభీషణుడు నీవలన అంకారాజ్యము నొందినాడు. జటాయువు, శబరి మొదలయిన తక్కువ జాతులగును నీయనుగ్రహము గలిగినది. సుగ్రీవాదులైన వానరులకుఁగూడ

టీ. పరులధనంబుకా = ఇతరులసొత్తును. చూచి, పరభామలన్ = పర స్త్రీలను, చూచి, హరింపకొ = ఆపహరించుటకు, కోరునట్టి, మత్ = నాయొక్క, గురుతర = మిక్కిలి గొప్పదైన, మానసంబు = మనస్సు, అనెను దొంగను = అనునట్టి దొంగను, పట్టి = పట్టుకొని, నిరూఢ = మిక్కిలి పెరిగి, దాస్య = కైంకర్యమునందు, విస్ఫురిత = మిక్కిలి ప్రకాశించిన, వివేక = తెలివియునెడి, పాశకులకొ = త్రాళ్ళచేత, చుట్టి = బంధించియునుట, భవచ్ఛరణంబు = నీపాదము, అనే మరుత్ తరువునకా = అనెడి దేవతావృక్షమున, కట్టివేయకకదె = బంధించివేయుమా.

తా. ఇతరుల సొత్తులను, స్త్రీలను చూచి ఆపహరించుటకు కోరునట్టి నాయొక్క మనస్సు అనునట్టి దొంగనుపట్టుకొని నీయొక్క కైంకర్యముచే ప్రకాశించునట్టి తెలివియునెడి కల్పవృక్షమునకు గట్టివేయుమా.

చ. సలలిత రామనామ జప ✱ సారమెఱుంగను గాళికాపురీ
నిలయుండగానుమీచరణ ✱ నీరజరేణుమహాప్రభావముం
దెలియనహల్యగాను జగ ✱ తీవర నీదగు సత్యవాక్యముం
దలఁపగ రావణాసురుని ✱ తమ్ముడఁగాను భవద్విలాసముల్
తలఁచి నుతింపనాతర మె ✱ దాశరథీ కరుణావయోనిధి. 51

టీ. సలలిత = మిక్కిలి ఒప్పుచున్న, రామనామ = రామనామము యొక్క, జప = జపముయొక్క, సారము = సత్తువను, ఎఱుంగను = తెలియుటకు, కాళికాపురీనిలయుండను = కాళీపట్టణము వాసస్థానముగాఁగల కివుండనుగాను, మీచరణ నీరజ = మీపాదపద్మములయొక్క, రేణు = దుమ్ముయొక్క, మహాప్రభావముకొ = గొప్ప మహిమయును, తెలియన్ = తెలియుటకు, అహల్యముగాను = అహల్యను కానేరను, జగ తీవర = భూవాధా, నీదగు సత్యవాక్యము = నీచైనట్టి నిజమైన మాటను, తలపగకా = ఎన్నుటకు, రావణాసురుని తమ్ముడను = విభీషణుడను కొను, భవత్ విలాసమూల్ =

నీయొక్క మహత్వపు వైచిత్ర్యములు, తలచి = ఎన్ని, నుతింపక = పొగడుటకు, నాతరమే = నాకు శక్యమా !.

తా. దశరథరామా ! నీనామము జపముచేయుటవలన పస శివునికి తెలియును గాని నాకు తెలియదు. నీపాదధూళియొక్క ప్రభావము అహల్యకే తెలియును. నీసత్యసాధత్వము విభీషణునకే తెలియును. కాని నీ లీలలు నాబోటివానికి తెలిసి వర్ణించుటకు అలవికాదు.

ఉ. పాతకులైన మీకృపకుఁ ♦ బ్రాశ్నులు కారె తలంచుచూడఁ జట్రాతికిఁగల్గెఁబావన మ ♦ రాతికి రాజ్యసుఖంబుగల్గె దురాతికిఁబుణ్యమ బ్బెఁగపిఁజాతిమహత్త్వమునొందెఁగావునక దాతవ యెట్టివారలకు ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 52

టీ. పాతకులైనక = పాపాత్ములైనను, మీకృపకు = మీదయకు, పాతులుకారె = అర్హులేకారా, తలంచుచూడక = ఎన్నిచూడఁగా (పాతకులు నిదయకు పాతులో కోరియని విచారించుచూడఁగా ననుట) చట్రాతికిఁ = చట్టరాయిగానున్న, అహల్యకు, పావనము = పవిత్రత్వము, కల్గెక = కలిగెను, అరాతికిన్ = శత్రువైన విభీషణునికి, రాజ్యసుఖంబు = రాజ్యసాప్తియనెడి సుఖము, కల్గెక = కలిగెను, దురాతికి = నీచజాతుల వారికిని, పుణ్యము = స్మృతము, అబ్బెన్ = లభించెను, కపిజాతి = వానర జాతి, మహత్వము = మహిమను, పొందెక = బందెను, కావునక = కనుక, ఎట్టివారలకుక = ఎంతటివారికైనను, దాతవ = కోరిన కోర్కెలు ఇచ్చువాడవే.

తా. దశరథరామా ! పాపాత్ములైనను మీకృపకు పాతులై యున్నారు. ఎట్లనగా రాయిగానుండిన అహల్య నీపాదరజముచే నిజరూప మొంది కృతార్థురాలైనది. పుగవారివర్గములో జేసిన విభీషణుడు నీవలన లంకారాజ్యము నొందినాడు. జటాయువు, శబరి మొదలయిన తక్కువ జాతులకును నీయనుగ్రహము గలిగినది. సుగ్రీవాదులైన వానరులకుఁగూడ

మహాత్వము గలిగినది. ఇకన్నియుఁజూడఁగా నీవు ఎక్కువలు తక్కువలు పాటింపక ఎట్టిగారికైన కోరిన కోరికలనిచ్చు దాతవని తెలియుచున్నది. కాబట్టి నాకోర్కెయు నొసఁగుము.

ఉ. మామక పాతకప్రజము ♦ మాన్ప నగణ్యము చిత్రగుప్తులే
మేమని వ్రాతురో శమనుఁ ♦ డేమివిధించునొ కాలకింకర
స్తోమ మొనర్చుటేమొ వినఁ ♦ జొప్పడదింతకుమున్నె దీనచిం
తామణి యెట్లుగాచెదవో ♦ దాశరథీకరుణాపయోనిధీ. 53

టీ. మామక = నాయొక్క, పాతకప్రజము = పాపసమూహము, మాన్పన్ = పోగొట్టుటకు, అగణ్యము = లెక్కింపరానిది, చిత్రగుప్తులు = యమని యొద్దనుండి జీవులపుణ్యపాపముల లెక్కలవ్రాయుచుండుకరణములు, ఏమి ఏమి అని = ఏవిధముగా, వ్రాతురో = వ్రాయునురో, శమనుఁడు = యముఁడు, ఏమి = ఏఫలము, విధించునో = అజ్ఞాపించునో, కాలకింకరస్తోమ = యదుమాతల సమూహము, ఒనర్చుట = చేయుట, ఏమో = ఏదియో, వినన్ = వినటకు, చొప్పడము = సరిపడదు, ఇంతకుమున్నె = దీనికిపూర్వముఁ దీనచింతామణి = కీసులైనవారికి చింతామణి కరె కోరినకోర్కెలు ఇచ్చువాఁడా, ఎట్లు = ఏవిధమన, కాచెదవో = కాపాడెదవో.

తా. దాశరథరామా ! నాపాపములు పోగొట్టుటకుఁ జాల కలవు. చిత్రగుప్తుఁడేమి వ్రాయునో ? యమఁడేమి విధించునో ? కాలకింకరులేమి చేయుదురో ? ఇంతకుఁ బూర్వము దీనరక్షణకై కంకణముఁ గట్టుకొని కోర్కెలు దీర్చు నిశ్చెట్లు కాపాడెదవో తెలియరాదు.

ఉ. దాసినచుట్టమా శబరిఁ ♦ దాని దయామతి నేలినావు నీ
దాసునిదాసుఁడాగుహుఁడు ♦ తావక దాన్యమొసంగినావు నే

జేసినచాపమో వినుతి + సేసినగావపు కావుమయ్య నీ
దాసులలోన నేనొకడ + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 54

టీ. శబరి, దాసిన=దగ్గతిన, చుట్టమా =వియ్యమా. దయామతిన్ =
దయతోఁగూడిన బుద్ధితో, ఏలినావు = రక్షించినావు, గుహుఁడు,
నీ దాసుని దాసుఁడా = నేవకుని నేవకుఁడా, తావకదాస్యము = నీదైన
దాస్యమును, ఒసంగినావు = ఇచ్చితివి, వినుతిన్=స్తోత్రమును, చేసినన్ =
నేనుచేసినప్పటికిని, కావపు = రక్షింపపు, నేన్ = నేను, చేసినపాపమో=
చేసికొన్నట్టిదోషమా, నీదాసులలోనన్ = నీనేవకులలోపల, నేను ఒక్క
డను, కావమయ్య=రక్షింపుమా.

తా. రామా ! శబరి నీకు దగ్గఱచుట్టము కాకపోయినను, దానిని
దయతోఁ గాపాడితివి. గుహుఁడు నీదాసునికీగూడఁ దాసుఁడుగాడు
కాకపోయినను దాసునిగాఁజేసికొంటివిగాన నేను నీదాసవర్గములో ఒకఁడు
గానున్నాడను. మరియు నిన్ను స్తోత్రముచేసినను నేను చేసికొన్నపాపమే
కాని నన్ను గాపాడవు. ఇకనైనను కాపాడుమా !

ఉ. దీక్షవహించి నాకొలది + దీనుల నెందఱిఁగాచితో జగ
ద్రక్షక తొల్లి యాద్రుపద + రాజతనూజ తలంచినంతనే
యక్షయమైన వల్కలిడి + తక్కుట నామొఱు జత్తగించి
ప్రత్యక్షముగావవేమిటికి + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 55

టీ. జగద్రీక్షక = జగమును రక్షించువాఁడా, దీక్షన్=నియమమును
వహించి = తాల్చి, నాకొలదిదీనులన్ = నన్నుబోలిన దిక్కులేనివారిని
ఎందఱిని, కాచితో = కాపాడితివో, తొల్లి = ముందు, ఆద్రుపదరాజ
తనూజ = ద్రుపదరాజకూతురైన యాద్రాపది, తలంచినంతనే = స్మరించి
నంత మాత్రముననే, అక్షయము = తరుగనిది, అయినవల్కలు = అయి
నట్టి చీరలు, ఇడితి=ఇచ్చితివి, అక్కుట=అయ్యో, నా మొఱు=నానువనిని

చిత్తగించి = ఆలకించి, ప్రత్యక్ష = సాక్షాత్తుగా, కావపు ఏమిటికి = ఏల కాపాడవు.

తా. జగద్రక్ష కా! నీవు ఆశ్రితులను రక్షించు నియమమును పూని ఎండటిని కాపాడితివా నాకు తెలియదు. నేను వినినంతింతకు పూర్వము బ్రాహ్మి దుర్యోధనునిసభలో చీరలు ఒలుచునపుడు నిన్ను స్మరించినంతినే లెక్కలేని చీరలిచ్చితివంట. అయ్యో! నామనవిచిత్రగించినామొలనాలించి నన్నేల కాపాడవు?

తా. నీలఘనాభమూర్తివగు ♦ నిన్నుఁ గనుంగొనఁగోరివేడినకా
జాలము సేసిడాఁగెదవు ♦ సంస్తుతికెక్కిన రామనామ మే
మూలను దాచుకొఁగలవు ♦ ముక్తికిఁ బ్రాప్తిపాపములకు
ద్వైపముగాదె మాయెడల ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 56

టీ. నీల=నల్లని, ఘన = మేఘముతో, ఆభ = సాటియైన, మూర్తివి
దేహముగలవాడవు, అగు నిన్నున్ = అయినట్టి నిన్ను, కనుంగొనన్ = చూచు
టకు, కోరి = ఆపేక్షించి, వేడినక = ప్రార్థింపఁగా, జాలముచేసి = మాయ
చేసి, డాఁగెదవు = దాచుకొనెదవు, సంస్తుతికిన్ = పొగడ్తకు, ఎక్కినరామ
నామము = వచ్చినట్టిరామనామము, ఏమూలము = ఏమూలయందు, దాచు
కొఁగలవు = దాచుకొననేర్తువు, అది = ఆరామనామము, మాయెడలన్
మూలవిషయమందు, ముక్తికిన్ = మోక్షమునకు, ప్రాప్తు = ఉత్తరపట్టు, పాప =
పాపములయొక్క, మూల = వేళ్ళకు, కుద్దాలము = గుద్దలి, కాదె = కదా.

తా. రామా! నల్లని మేఘమువలె నీవిగ్రహమును కన్నార చూడ
వలయునని యెంతప్రార్థించినను మాయముచేసి దాచుకొనెదవు. మంచిది.
నీవుదాగినను ప్రసిద్ధమై వ్యాపించియున్న నీ రామనామమును నీవు
యొక్కడను దాచిపెట్టుకొనలేవు. మా పాపములను, గుద్దలి వేళ్ళనుపెల్ల
గించునట్లు సమూలముగాఁ బోగొట్టి మోక్షమిచ్చుటకు అది యొక్కటియే
కాన అదియే చాలును.

చ. వలదు పరాకు భక్తజన ♦ వత్సలా నీచరితంబు వమ్ముగా
వలదు పరాకు నీబిరుదు ♦ వజ్రమువంటిది కావకూరకే
వలదు పరాకు నాదురిక ♦ వార్ధికిఁ దెప్పవుగామనంబులోఁ
దలఁతుమెకా నిరంతరము ♦ దాశరథి కరుణాపయోనిధి. 57

టీ. భక్తజన = భక్తసమూహమునకు. వత్సల = వత్సల్యము కల
వాఁడా, నీచరితంబు = నీచరిత్ర, వమ్ము = వ్యర్థము, కావకూరకే
నిమ్ము, పరాకు = హెచ్చరిక, నీబిరుదు = శ్రీశతరత్నకుండంబు అనెడి బిరుదము,
వజ్రమువలె గట్టిది. కానక = (మమ్ము) రక్షింపక, ఊరక = వ్యర్థముగా,
వలదు = వద్దు, పరాకు = హెచ్చరిక, నాదురితవార్ధికిఁ = నాపాపము
ద్రమునకు. తెప్పవుగా = తెప్పగా, వనంబులో = మనస్సునందు
నిరంతరము = ఎప్పుడును, తలఁతుమెకా = తలంతుము నుమా.

తా. భక్తులయందు దయగలవాఁడా! అశ్రీతరత్నకుండుని వజ్రమువలె అభేద్యమైన నీబిరుదును వ్యర్థ
మునను. అట్లుచేయవలదు, జాగ్రత్తనుమీ, నిన్ను సముద్రము దాటించు తెప్ప
వలె నాపాపములను పోగొట్టువానినిగా మనస్సులో ఎప్పుడును తలంతును.
ఉ. తప్పలెఱుంగలేక దురి ♦ తంబులు నేసితివంటి నీవు మా

యప్పవుగావుమంటి నిక ♦ నన్యలకున్ నుదురంటనంటి నీ
కొప్పిదమైన దాసజను ♦ లొప్పిబంటుకు బంటవంటి నా
తప్పలకెల్ల నీవెగతి ♦ దాశరథి కరుణాపయోనిధి. 58

టీ. తప్పలు = దోషములును, ఎఱుంగలేక = తెలిసికొనలేక, దురి
తంబులు = పాపములను, నేసితి అంటి = చేసినాను అని చెప్పితిని. నీవు,
మాయప్పవు = మాతండ్రివి కావుము, అంటి = రక్షింపుమని చెప్పితిని,
ఇంకను, అన్యలకుఁ = ఇతరులకు, నుదురు = నెత్తిని, అంటును అంటి =
తాకను అని చెప్పితిని, నీకు, ఒప్పిదమైన = తగినట్టివారైన, దాసజను =

సేవక సమూహములు, బిప్పిన బంటుకన్ = సమృద్ధించి స్వీకరించిన సేవకునికి, బంటును అంటి = సేవకుడను అంటిని, నాతప్పులకును ఎల్లన్ = నాఅన్ని దోషములకును, నీవె, గతి = దిక్కు.

తా. దశరథరామా ! దోషములని లెలిసికొనలేక పాపములుచేసితిని. నీవు మాతండ్రివి. రక్షింపుమా, ఇంకమీద ఇతరులకు నుదురు తాకి యంజలిచేయను. దానులకు దాసుడను అని నీతో చెప్పికొంటిని. ఇంక నీదానుల తప్పుల నెట్లా అట్లే నీదానులకు దాసుడనైన నాతప్పులను దీర్చు దిక్కు నీవేనుమి.

చ. ఇతఁడుదురాత్ముడంచుజను ♦ లెన్నఁగనాఁడిఁగొంటినేనపో పతితుడ నంటినో పతిత ♦ పావనమూర్తివి నీవుగల్గ నే స్థితరుల వేడనంటినిహ ♦ మిచ్చిననిమ్ము పరంబొసంగు మీ యతులితరామనామమధు ♦ రాక్షర పాళినిరంతరంబు హృద్ధతమనినమ్మిగొల్పెదను ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 59

టీ. ఇతఁడు = మీడు, దురాత్ముఁడు, అంచున్ = దుష్టమనస్సుగల వాఁడు అనుచు, జనులు = లోకులు, ఎన్నఁగన్ = తలపఁగా, అరడిన్ కొంటిన్ = నిందపడితిని, నేనెనుమి, పతితుడను అంటి = పాపాత్ముడను అనిచెప్పితిని, ఓరామా, పతిత = పాపాత్ములైనవారిని, పావన = పవిత్రులను జేయునట్టి, మూర్తివిఁగు, నీవు; కల్గన్ = గలిగియుండఁగా, నేను, ఇతరులన్ = అన్యులను, వేడను అంటిన్ = ప్రార్థింపను అని చెప్పితిని, ఇహము = ఇహలోకస్థులును, ఇచ్చినన్ = ఇచ్చితివని, ఇమ్ము, పరంబు = పరలోక స్థానియును, ఒసంగుమి = ఇచ్చినట్లేన ఇమ్మా, అతులిత = పాటి లేని, రామనామ = “ రామ ” అనెడి పేరుయొక్క, మధుర = తీయనైన, అక్షర = అక్షరములయొక్క, పాళి = సమూహము, నిరంతరంబు = ఎప్పుడును, హృద్ధతము = మనస్సును బొందికది, నామనస్సునందే యుండునది అని, నమ్మిగొల్పెదను = నేవించెదను.

తా. నేను దుష్టమనస్సు గలవాడనని జనులచేత నిందపడితిని. నాయంతట నేనే పతితుడనని నీతో చెప్పికొంటిని. పతితులను పవిత్రులను గాంచేయ నవతరించి నీవుండగా పతితుడనైన నేను నిన్నే వేడుదును. గాని మఱియొకరిని వేడననియు చెప్పితిని. ఇంక నీవొకడవే నాకుస్వామివి కనుక ఇహమిచ్చినను యియ్యవలయును. పరమిచ్చిన నీక యాయవలయును. నేనుమాత్రము నా మంతకు “రామ”యనెడి ప్రియని యక్షరములను మనస్సు నందు నిలుపుకొని కొలువు చేసెదను.

ఉ. అంచితమైన నీదుకరు ♦ కామృతసారము నాదుపై నిబో
క్షించినజాలు దాన నిర ♦ సింఛెద నాదురితంబులెల్లఁదూ
లింఛెద వైరి వర్గ మెడ ♦ లింఛెదఁ గోర్కల నీదుబంటునై
దంచెదఁ గాలకింకరుల ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 60

టీ. అంచితము = ఒప్పునది, ఐన నీమకరుణా = అయినట్టి నీదయ అనెడి, అమృతసారము = అమృతముయొక్క తేట, నాదుపైని = నామీద, ప్రోక్షించినన్ = చల్లినయెడల, చాలున్ = అదియేచాలును, దానన్ = దానిచేత నాదురితంబులు, ఎల్లన్ = నాపాపములను అన్నిటిని, నిరసింఛెదన్ = తిరస్కరించెదను, వైరివర్గము = శత్రుగమూహమును, తూలింఛెదన్ = చెదరునట్లు చేసెదను, గోర్కలన్ = రాగములను, ఎడలింఛెదన్ = విడిచిపొవునట్లు, చేసెద, నీదుబంటునువి = నీవాసుడనై కాలకింకరులన్ = యమదూతలను, దంచెదన్ = కొట్టితరిమెదను.

తా. రామా! ఒప్పుదమైన నీదయామృతసారమును నామీద చల్లిన చాలును. దానిచేతనే నాపాపములను దూరించి, అంతశ్శత్రువులు అయిన యింద్రియములను చిక్కిబట్టి రాగ ద్వేషములనువదలి, నీవాసుడనై యమ కింకరులు వచ్చిరని కొట్టి తఱిమెదను.

చ. జలనిధులేదునొక్క మొగి ♦ జక్రికిఁ దెచ్చెశరంబు, రాతినిం
పలరఁగఁజేసి నాతిగఁ బ ♦ దాబ్జపరాగము, నీచఠిమీమున్

జలజభవాదినిర్జరులు ♦ సన్నతి నేయగలేరు గావునం
దలప నగణ్యమయ్యింది ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 61

టీ. శరంబు=నీబాణము, జలనిధులు, ఏడుక్=ఏడు సముద్రములను, ఒక్కమొగిక్=ఒక్క సారిగా, చక్కిక్=ఒక్కచోటికి, తెచ్చె=తెచ్చెను, పదాబ్జ = తామరలవంటి నీయదుగుయొక్క, పరాగము=ఘూలి, రాతిక్=రాతిని, ఇంపు = మనోజ్ఞత, అలరంగక్ = ఒప్పునట్లుగా, నాగతిక్ = స్త్రీగా, చేసెను, నీచరిత్రముక్ = నీచరిత్రమును, జలజభవ = బ్రహ్మ, అది = మొదలుగాగల, నిర్జరులుక్ = దేవతలను, సన్నతినేయగ=స్తోత్రముచేయగా, లేరు, కావునక్ = కనుక, తలపక్ = విచారింపగా, అగణ్యము = గణుతింపరానిది.

తా. రామా! నీబాణము సప్తసముద్రములను ఒక్కచోటికి తీసికొని వచ్చినది. నీపాదపద్మముల రజస్సు రాతిని స్త్రీగాజేసినది. ఇట్టినీచరిత్రము బ్రహ్మదులకయినను పొగడ శక్యముగాదు. కావున దానిని గణుతింప సాధ్యముకాదు.

ఉ. కోటికిశక్యమాయుసుర ♦ కోటులగెల్వను గెల్చెపో నిజం
బాతనిమేని శీతకరుఁ ♦ డౌట దవానలుఁ డెట్టినింత! మా
నీతపతివ్రతామహిమ ♦ నేవకుభాగ్యము మీకటాక్షమున్
ధాతకుశ్యమా పొగడ ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 62

టీ. అసురకోట్లను=కోట్లకోలది రాక్షసులను, గెల్వను = గెలుచుటకు, కోటిక్ ఒకకోటికి, శక్యమా = తరమా, గెల్చెపో = గెలుచునుగాక, అతనిమేక్=అవానరునిదేహమునందు, దవానలుఁడు=గాటుచిచ్చు, శీతకరుఁడు = చంద్రుఁడు, డౌట = అగుట, ఎట్టినింత = ఎంతటి యాశ్చర్యము, మానీత = మాతల్లియైన నీతాదేవియొక్క, పతివ్రతా=పాతివ్రత్యముయొక్క, మహిమ = గొప్పతనమును, నేవకుభాగ్యము = విష్ణుసేవించువానియొక్క భాగ్యవిశేషమును, మీకటాక్షముక్ = మీయొక్క

దయను, పొగడన్ = స్తుతింతుటకు, ధాతకున్ = బ్రహ్మదేవునికి, శక్యమా = తరము కాదు.

తా. రామా! ఒకకోటి భయంకరులైన రాక్షసులను కోట్లకోటలైన గెలుమట శక్యము కాదు. అదియెట్లో శక్యమైనను కానియ్యు. కాని, అతని తోడయందు అంటించిన నిప్పు వేడిమిసూపక చల్లనగుట మతియు నాశ్చర్యము. ఇంతకు సీతయొక్క పాతివ్రత్యపభావమును మీయిరువురిని సేవించిన వాని భాగ్యమును, మీకరుణా కటాక్షమును కారణము గనుక ఈ మాటని బ్రహ్మదేవునకు పొగడదరము కాదు. మమబోటులు ఏమని వర్ణింపగలరు!

ఉ. భూపలలామరామ రఘు + పుంగవరామత్రిలోకరాజ్య సంస్థాపన రామమోక్ష ఫలదాయక రామ మదీయపాపమూర్తీ తాపగదయ్య రామ నినుఁ + బ్రస్తుతిచేసెదనయ్యరామ సీతాపతిరామ భద్రగిరి + దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 68

టీ. భూపలలామ = రాజులకు శ్రేష్ఠుడైన, రామ = రామా, రఘుపుంగవ = రఘువంశమునఁ బుట్టినవారిలో శ్రేష్ఠుడైన, రామ = రామా, త్రిలోక = మల్లోకములయొక్క, రాజ్య = రాజ్యమును, సంస్థాపన = స్థాపించినట్టి, రామా, మోక్ష = మోక్షమనెడి, ఫల = ఫలమును, దాయక = ఇచ్చునట్టి, రామ = రామా, సీతాపతిరామ = సీతకు పెనిమిటియైనరామా, నిన్నుక, ప్రస్తుతిచేసెద = స్తుతించెదను, మదీయపాపమూర్తీ = నాపాపములను, రామ = రామా, పాపగదయ్య = పోగొట్టుమా.

తా. రామా! నీవు రాజులలోనెల్ల శ్రేష్ఠుడవు. మతీరఘువంశమున బుట్టినవారిలో శ్రేష్ఠుడవు. కేవలము రాజ శ్రేష్ఠుడవే కాదు. మల్లోకములను కుదురుగా నుండునట్లి ఏలినట్టిదిట్టవు. వానికంటె మిక్కిలి అతిశయ మోక్షఫలమును ఇచ్చువాడవు. అన్నిటికిని అతిశయించిన లక్ష్మీస్వరూప మగు సీతాదేవికి భర్తవు. ఇట్టి మితలేని అతిశయమునుగలవాడవు గావున

కోరినకోర్కూ లియ్యవచ్చును. తెలిసివంతవరకు నిన్ను పొగడెదను. ఆ పొగడ్తను బట్టియైనను నాపాపములను పోగొట్టి జన్మగాపాడుము.

ఉ. నీసహజంబు సాత్త్వికము + నీవిడిపట్టు సుధాపయోధి, ప
ద్యాసనుఁడాత్మజుండు, గమ + లాలయనీప్రియురాలు నీకునిం
హాసమిద్ధరితి, గొడు + గాకస మత్తులు చంద్రభాస్కరుల్
నీసుమతల్పమాదిఫణి + నీవె నమస్తముఁ గొల్చునట్టి నీ
దాసులభాగ్యమెట్టిదయ + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 64

టీ. సాత్త్వికము = శత్యగుణము, నీసహజంబు = నీకు సహజమైనది, సుధాపయోధి = పాలసముద్రము, నీవిడిపట్టు = నీయొక్క విడిచిచోటు అత్యుత్తమంబునీగొడుగు, పద్యాసనుఁడు = బ్రహ్మ, నీప్రియురాలు కమలాలయ = లక్ష్మీదేవి, ఈధరితి = ఈధూమి, నీకు, నింతోసనము, ఆకళము = ఆకాళము, గొడుగు, చంద్రభాస్కరులు = చంద్రుఁడును సూర్యుఁడును, అత్తులు = కన్ములు, అదిఫణి = అదిశేషుఁడు, నీసుమతల్పము = నీపూవు పాన్పు, సమస్తమును = స్వపదార్థములును, నీచే = నీవే, ఇట్టి నిన్ను కొల్చుట్టి = నేవించునట్టి, నీదాసుల = నీదాసజనులయొక్క భాగ్యము = చెంపు, సాత్త్వి, ఎట్టిదయ = ఎట్టిదయ్యా.

తా. రామా ! శత్యగుణము నీస్వభావము. నీవిడిచి పాలసముద్రము. నీగొడుగు బ్రహ్మశేషుఁడు. నీభార్య లక్ష్మి, ఈధూమి నీసంహాసనము, ఆకళము నీగొడుగు, నీకన్ములు చంద్రసూర్యులు, అదిశేషుఁడు నీపూవుపాన్పు అన్నియు నీసామ్రేయగును. శర్వము వకును స్వామివయిన నిన్నుకొల్చిన భక్తుల భాగ్యము ఎట్టిదో చెప్పతరమా. "

ఉ. చరణముసోకినట్టి శిల + జవ్వనిరూపగు టొక్కవంత ను
నిరముగ నీటిపై గిరులు + దేలినదొక్కటివంతగాని మీ

స్మరణఁదనఁగుమానవులు ♦ సద్గతిఁజెందినదెంతవంత యీ
ధరనుధరాత్మవారమున ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 65

టీ. ధరాత్మజా=సీతాచేవికి, రహణ = పురుషుడైనవాఁడా, చరణ
ముఖ=నీపాదమును, సోఁకినట్టికి=తాఁకినట్టిరాయి. జన్మనిరూపు=యాత
నముగల స్త్రీయొక్క రూపము ఆగుట, ఒక్క వింత = ఒకయాత్మర్యము,
నీటిపయిఁ=నీటిమీఁద, గిరులు = కొండలు, ముగ్ధిరముగఁ = మిక్కిలి
నిలకడఁగా, తేలిందీ = తేలుచుండెడిది, ఒక్కటివింత = మరియొక ఆత్మ
ర్యము, కాని, మీస్మరణఁ-మిమ్ముస్మరించుటయందు, తనర్చుమానవులు=
ఒప్పునట్టి మనస్సులు, సద్గతిఁ = మోక్షమును, చెందినది = పొందినది;
ఈధరిఁ=ఈభూమియందు, ఎంతవింత=ఎంత ఆత్మర్యము.

తా. రామా ! పాదములకు తాకిన రాతిని స్త్రీగాఁ జేయుటయు,
కొండలను నీళ్ళమీఁద మునుగఁబడునట్లు నిల్పుటయు 'వాత్సర్యములు,
కాని నిన్ను స్మరించినవారికి నీవు మోక్షము నొసంగుట ఒకఆత్మర్యము
కానీరదు.

ఉ. దైవము తల్లిదండ్రీ తగు ♦ దాతగురుండుసఖుండునిన్నె కా
భావనసేయుచున్న తఱి ♦ గావములెల్ల మనోవికారదు
ర్భావితుఁజేయుచున్నవి కృ ♦ పామతివైనను గావుమీజగ
త్పావనమూర్తి భద్రగిరి ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 66

టీ. జగత్పావనమూర్తి = లోకములను పవిత్రముచేయు రూపముగల
వాఁడా, దైవము, తల్లి, దండ్రీ, తగుదాత=తగువట్టిదాత, గురుండు=గురువు,
సఖుండు=స్నేహితుండు, నిన్నె=నీచె, కాఁ=అగునట్లు, భావనసేయుచున్న
తఱిఁ=భావించుచున్న స్థమయమందు, పాపములు ఎల్లఁ=పాపములన్ని
యును, మనః = మనస్సుయొక్క, వికార = వికారముచేత, దుర్భావి
తుఁ = చెడ్డస్వభావము కలివానినిగా, చేయుచున్నవి. కృపామతి.
యి = దయగల మనస్సుగలవాడవై, నన్నుఁ=కావుమీ రక్షింపుమీ,

తా. రామా! నేను నిన్నుజైవముగాను, తల్లిదండ్రులుగాను, గురువుగాను, స్నేహితుడుగాను భావించుచుండగా నాపూర్వపాపము లన్నియు తేరి నామనస్సును కలచి దుష్టభావమును కల్పించి చెరువుచున్నవి. లోకుల పాపములను బోగొట్ట నవతరించినవాడవు. కనుక నాపాపములను బోన గలచి నన్ను కాపాడుమా.

ఉ. వానవరాజ్యభోగ్యనుఖ ధార్ధినిదేలు ప్రభుత్వమబ్బి నా
యానకుమేరలేదు కన ధార్ధినచూనధనంబుగూర్చినం
గానును వెంటరాదు కని కానకిచేసిన పుణ్యపాపముల్
వీనరబోవ నీవు పది వేలకుఁ జాలు భవంబు నొల్ల నీ
దాసునిఁగాగనేలికొను దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 67

టీ. వానవ=ఇంద్రునియొక్క, రాజ్య = దొరతనమును, భోగ = ఆనందించుటవలని, నుఖ = సౌఖ్యము అనెడి, వార్ధిని = సమద్రుతుండు, తేలు ప్రభుత్వము = తేలునట్టి దొరతనము, అబ్బినా = లభించినప్పటికిని, అసక్తమేరలేదు = మితికలగదు, కనకాద్రి = బంగారుకొండతోడ, సమాన=సమానమయిన, ధనంబు = ద్రవ్యమును, గూర్చిన = వేరించినను, కానును = కానుకూడ, వెంటరాదు = వెంటడిరాదు, కని = తెలిసియు, కానక = తెలియకయు, చేసిన = చేసినట్టి, పుణ్యపాపముల్, వీనరబోవ నీవు = తెలిపడనియ్యవు, పదివేలకు = శదివేల అనర్థములకును, చాలు = అవిచారియుండును, భవంబు = పుట్టుకను, ఒల్ల = ఇచ్చపడకు, నీదాసుని గాఁగ = నీ సేవకునిగా, ఏలుకొని రక్షింపుము.

తా. రామా! ఇంద్రభోగమును, ఇంద్రునియొక్కర్థమును గలిగినను, ఆనందమితిలేదు. బంగారుకొండంత ధనముగూర్చి పెట్టినను, పోవునపుడు ఒక కానుకకూడ వెంటరాదు. తెలిసియో తెలియకయో చేసిన పాపపుణ్యములు చుట్టును ఆవరించుకొని కొంచెమయినను తప్పించుకొనుటకు అనరావలయును. మఱికొన్ని యనర్థములయినను కలిసిపఱచును. కనుక

పుణ్యపాపములుచేసి జన్మము లెత్తుటకు నాకు యుష్టములేదు. నీ దాసునిగా చేపట్టి జన్మములేకుండఁ గా పాడుమా.

ఉ. సూరిజనుల్ దయాపరులు • సూన్యతవాదులు బృహదానవుల్
వీరపత్నివ్రతాంగనలు • విప్రులు గోవులు వేదముల్ మహీ!
భారముఁదాల్చుఁగా జనులు • పావనమైన పరోపకార న
తాగర మెఱుంగ లేరకట • దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 68

టీ. సూరిజనుల్ = పండితి సమాహమను, దయాపరులు = దయగల వారును, సూన్యతవాదులు = సత్యముపలుకువారును, అలుబృహదానవుల్ = లోభములేని మనుష్యులును, వీరపత్నివ్రతాంగనలు = వీరత్వముతో పతివ్రతలై యుండు స్త్రీలును, విప్రులు = బ్రాహ్మణులు, గోవులు. వేదములు; మహీ భారము = భూమియొక్క బరువును, తాల్చుగా = ధరింపఁగా, జనులు = సామాన్యులయిన తక్కినజనులు. పావనము = పవిత్రము, పినపరోపకార = పినట్టిపరోపకారమునకు, సత్కారమునకు = సత్కరించుట, ఎఱుంగలేరు = తెలియలేరు, వారికి ప్రతిసత్కారము సేయనేరకున్నారనుట, అక్కట = అయ్యో!

తా. రామా! పండితులు, దయాళువులు, సత్యసంధులు, లోభములేని వారు, మిక్కిలి వీరపత్నివ్రతలయిన స్త్రీలు, బ్రాహ్మణులు, గోవులు వేదములు ఈ భూజనులను ఉద్ధరించుచున్నవి. ఇట్టి ఉపకారములకు తక్కిన జనులు ప్రత్యుపకారముచేసి పూజించుట ధర్మము. అయినను అది జనులు తెలియకున్నారు

ఉ. వారిచరావతారమున • వారిధిలోఁ జొరఁగాఁజేఁ గ్రోధవి
స్తారగుఁడైనయానిగమ • తన్నర వీరనిశాచరేందుని
జేరి వధించి వేదముల • చిక్కెడలించి విరించిన మహా
దారత నిచ్చితే వెకడ • దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 69

టీ. వారిచర + అవతారమునన్ = మత్స్యమైన అవతారమందు, వారిధిలోన్ = సముద్రములోనికి, చొరబాటి = కేగముగాచొచ్చి, క్రోధ = విస్తార = మిక్కిలియైన కోపమును, పొంది, నిగమ = వేదములయొక్క తస్కర = దొంగలించినవాడైన, వీర = వీరుడగు, సకాచర + ఇంద్ర నిక్ = రాక్షసేశ్వరుడైన, సోమ కాసురుని, చేరి = పొంది, వధించి = చంపి, వేదముల చిక్కు = వేదముల గజబిజని, ఎడలించి = తీసి, విరించికో = బ్రహ్మకు, మహా ఉదారతె = మిక్కిలి దాతృత్వముతో, ఈత = నీతే, ఇచ్చితకడ = ఇచ్చినవాడవు గదా.

తా. రామా! మత్స్యతారమునందు సముద్రములోపల వేగముగా చొచ్చి మిక్కిలి కోపాతిశయము గలిగినవాడై వేదములను దొంగిలి పోయిన వీరుడైన మేటిరాక్షసుడగు సోమ కాసురుని పట్టి చంపి, వేదములచిక్కు విడదీసి బ్రహ్మకు మరల వానిని మిక్కిలి యాదార్థ్యముతో నిచ్చినవాడవు నీతే కాని మత్స్యరును గారు, అట్టి నీవు నన్ను గాపాడవగును.

చ. కరమనురక్తిమందరము + గవ్యముగా యహిరాజుద్రాడుగా
దొరకొని దేవదానవులు + దుగ్ధపయోధిమధిమచున్నచో
ధరణి చలింప లోకములు + తల్లడమందగఁ గూర్చుమైధరా
ధరము ధరించితీవె ద + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 70

టీ. కరము = మిక్కిలి, అనురక్తి = అనురాగముతో, దేవ = దేవతలును, దానవులు = రాక్షసులు, మందరము = మందరపర్వతమును, కవ్యముగా = అహిరాజు = సర్పములకు రాజయినవానిని, తాడుగా, దొరకొని = పూని, దుగ్ధపయోధి = పాలసముద్రమును, మధిమచున్నచో = చిలుకుచుండగా, ధరణి = భూమి, చలింపక = వడఁకగా, లోకములు = జగములు, తల్లడమందగ = తల్లడిల్లగా, కూర్చుమై = తాచేలు

అయి, ధరాధరమున్ = అమందరపర్వతమును, ఈత = నీతధరించితిని
కద = ఎత్తితివికదా.

తా. రామా ! దేవతలును, రాక్షసులును మందర పర్వతమును కన్య
ముగాను, సర్పరాజును వాసుకిని కన్యపుడ్రాడుగానుచేసి పాలసమద్రము
చిలుకుచుండఁగా పుడ్రాకొండ తటాలవ మనుగుటచేతి భూమి, లోక
ములు తల్లడిల్లుటఁజూచి కూర్మావతారము నెత్తి కొండను వీపుమీఁదఁ
దాల్చినవాడవు నీవేకదా.

ఉ. ధారుణిఁ జాపజాట్టిన వి ♦ ధంబునఁగైకొని హేమనేత్రుండ
వ్వార్ధిలోన దాగినను ♦ వాని వధించి వరాహమూర్తివై
ధారుణిఁ దొంటికై వడిచి ♦ దక్షిణశృంగమునకై ధరించి వి
స్తార మొనఁపుతీవెఁద ♦ దాశరథీ కరుణాసయోనిధి. 71

టీ. ధారుణిన్ = భూమిని, చాపన్ = చాపను, చుట్టినవిధంబు
నకై = మడిచినవీధిగా, హేమనేత్రుండు = హిరణ్యాక్షుండు, గైకొని =
చుట్టి, ఎత్తుకొని, అవ్వార్ధిలోనకై = ప్రసిద్ధమయిన సమద్రమునందు,
దాగినను = దాచుకొఁగఁగా, వానికై = అహిరణ్యాక్షుని, వధించి =
చంపి, వరాహమూర్తివై = పందిరూపారము గలివాడవై (హిరణ్యాక్షుండు
తెట్టి కొంపోయిన) భూమిని, దక్షిణశృంగమునకై = కుడికొమ్మనందు
కుడిపంటి కొరముందు ధరించి = తాల్చి, విస్తారము = మఱచిచాపగా
ఈత = నీవు, ఒనర్చితివికద = చేసితివికదా ; చేసినవాడవు నీవే.

తా. దశరథరామా ! హిరణ్యాక్షుండు భూమిని చాపమిట్టగాచుట్టి
యెత్తుకొని సమద్రములోనికి బోయి దాచుకొఁగఁగా నీవు వానిని జంపి
వరాహమూర్తివై కుడిపంటికొరలో భూమిని ఎత్తుకొని వచ్చి మును
పటివలె సాపుగా పఱపు నొందియుండునట్లు చేసినవాడవు నీవెగాని
మృత్యువును గారు, కనుక నన్నును అట్లనే ఉద్ధరింపుమా.

ఉ. పెటపెట నుక్కుగంబమున ♦ భీకరదంత నఖాంకురప్రభా
పటలము గప్ప నువ్వుతిలి ♦ భండనవీధి నృసింహభీకర
స్ఫుటపటుశక్తి హేమకళి ♦ పుణ్ విదళించి సురారిపట్టినం
తటః గృహచూచితీవేకద ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 72

టీ. ఉక్కుగంబమునఁ=ఇసుపస్త్ర భమువంతు, పెటపెట=పెటపెట
మని శబ్దించునట్లు, భీకర=భయంకరమైన, దంత=పండ్లయొక్కయు నఖ+
అంకుర =. గోటి మొనలయొక్కయు. పటలము = సమూహము, వీధిఁ,
కప్పఁ = కప్పకొనఁగా ఉప్పతిలి = పుట్టి, భండన = యుద్ధపుప్రదేశము
నందు, నృసింహ = నరసింహవతారముయొక్క, భీకర = భయంకర
మైనదియు, స్ఫుట=స్పష్టమైనదియు, పటు=పటుడైనదియె, అగుశక్తిఁ =
సామర్థ్యముచేత, హేమకళిపుణ్ = హిరణ్యకళిపుని, విదళించి = చీల్చి,
అంతటన్ పిమ్మట, సురారి పట్టిఁ = (రాక్షసుని కొడుకైన ప్రహ్లాదుని,)
కృపఁ = దయతో, ఈశ = నీశ చూచితివికదా, నృసింహవతారమెత్తి
హిరణ్యకళిపుని చీల్చి, ప్రహ్లాదుని కాపాడిన వాడవు నీవేకాని మఱొకవ
డును కాదు.

తా. రామా! నీవు ఉక్కుస్తంభమున పెటపెటమని నరసింహ
మూర్తిపై పుట్టి నీపండ్లయొక్కయు, మొగ్గలపట్టి గోళ్ళయొక్కయు,
తెల్లని కాంతులు నిన్ను గ్రహింపగా భయంకరమైన శక్తిచే హిరణ్యకళిపుని
'టొమ్మి చీల్చి చంపి పిదప వానికొడుకైన ప్రహ్లాదుని కాపాడినవాడవే
కదా! నన్నను అట్లే కాపాడుమా.

చ. పదయుగళంబు భూగగన ♦ భాగములన్ వెననూనివిక్రమా
నృదమగు నబ్బలీంద్రునొక ♦ పాదమునందలక్రిందనొత్తిమే
నొదవజగత్త్రియంబులు ♦ హూతునకియ్యవటుండవైన చి
త్తుదమలమూర్తి వీవేకద ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 73

టీ. పదయుగళంబు=పాదములజంటను, భూ=భూమియొక్కయు, కకన=ఆకాశమయొక్కయు, భాగములక=ప్రకాశములందు, (ఒక కాలు భూమియందును, మఱియొక కాలు ఆకాశమందును) కెనక్ = శీఘ్రముగా, ఊని=నిలిపి, విక్రను = పరాక్రమమునకు, ఆస్పదము = స్థానము; అగు నబ్బ లీంద్రుక = అయినట్టి ఆ బలిచక్రవర్తిని, ఒకపాదమునక = ఒక కాలితే క్రిందక=క్రిందుగా, తలక=తలన, ఒత్తి = అదిమి, మేలు = శ్రేయస్సు, ఒదవన్ = కలగఁగా, పురుహూతునకక=ఇంద్రునికి, జగత్రయంబునక= లోకముల మూడిని, ఇత్యుక = ఇచ్చుటకు, వటుండవు = వడుగవు, విశ, చిత్ = జ్ఞానమును, సత్ = ఉనికియు లేక, సత్యమును, అయిన, అమల=నిర్మల మగు, మూర్తివి=విగ్రహముగలవాడవు, నీవెడ=నీవెకాదా.

తా. ఒక పాదము భూమియందును, మఱొకటి ఆకాశమందును, పెట్టి, యిట్లు రెండుపాదములచే లోక మాక్రమించి, మహాపరాక్రమవంతుడై బలిచక్రవర్తి తలమీదనొక పాదముపెట్టి పాతాళమునకుఁగఱఁగఁగొని మేలగునట్లు ముల్లోకములను, ఇంద్రునకు ఇచ్చుటకై వటువుగాఁబుట్టిన సచ్చిదానందమూర్తిని నీవెకాని మఱియొక్కరుగారు. కనుక నన్ను గాపాడుమా.

ఉ. ఇరువదియొక్కమూలు ధర ♦ ణీశుని నెల్లవధించి తత్కళే
బర రుధిర ప్రవాహమునఁ ♦ బై శృకతర్పణ మొప్పఁజేసి భూ
సురవరకోటికిన్ ముదము ♦ సొప్పడి భార్గవరామమూర్తివై
ధరణిసంగితివెడ ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 74

టీ. ఇరవదియొక్కమూలు = ఇరువదియొక్క పర్యాయములు, ధర ణీశులక = రాజులను, ఎల్లక = అదటిని, వధించి=చంపి, తత్=హరియొక్క, కళేబర=దేహములయొక్క, రుధిర=రక్తమిట్టియొక్క, ప్రవాహమునక = వెల్లువచేరి, పైశృకతర్పణము = పితరులకు జలతర్పణము, ఒప్పక = తిగునట్లు, చేసి, భూసురగుర్రుకోటికిక = బ్రాహ్మణశ్రేష్ఠుల సమూహమునకు, ముదము = సంహీషము, సొప్పడక = కలుగునట్లు, భార్గవరామ,

మూర్తివి వి = భార్యవరాముడుగా అవతరించినవాడైతే, ధరణి = భూమిని ఈత = నీతే, ఒసంగితివికదానము చేసితివికదా !

తా. రామా ! రాజులందరిని ఇనువదియొక్క సర్వాయములు చంపి, వారిదేహముల నెత్తుటిబెల్లవలచేతి పీతరులకు జలతర్పణమిచ్చి వారి యొద్దనుండి జయించిన భూమిని బ్రాహ్మణ సమూహమునకు సంతోషము కలుగునట్లు దానముచేసిన పరశురాముడవు నీవే యగుదువు.

చ. దురమునఁదాటకందునిమి ధ్ధూర్జటివిల్ దునుచూడిపీతనుం
బరిణయమంది తండ్రి పను ధ్ధునకాననభూమికేగిదు
స్తరపటుచండకాండ కులి ధ్ధాహతి రావణకుంభకర్ణ భూ
ధరములఁ గూల్చితీవెడ ధ్దాశరథీ కరుణాపయోసిధి. 75

టీ. దురమున = యుద్ధమున, తాటక = తాటకను, దునిమి = చంపి, ధూర్జటివిల్ = శివునివిల్లు, తనుచూడి = విజయించి, పీతను = నీతాదేవిని, పరిణయము అంది = పెండ్లాడి, తండ్రి, పను = అడవికి తిరిగి, ధున = గొప్పదైన, కాననభూమికే = అగణ్యప్రదేశమునకు, ఏగి = పోయి, దుస్తర = కడపరానిదియు, పటు = పటుత్వమాగలదియు, చండ = తీక్షణమైనదియు, అగు, కాండ = బాణమునెడి, కులిశ = క్రమముయొక్క, అహతి = బెట్టచేత, రావణకుంభకర్ణ = రావణుడు కుంభకర్ణుడు అను భూధరములకే = కొండలను. ఈత = నీతే, కూల్చితివికదా కూల్చివైచితివికదా.

తా. రామా ! యుద్ధమున తాటకనుచంపి, శివునివిల్లువిట్టి పీతను పెండ్లాడి, తండ్రిపంపగా కరడవికిపోయి కృతార్థముచేత కొండలను కూల్చినట్లు వారిపరాని వాడి బాణమున రావణకుంభకర్ణులను కూల్చిన వాడవు నీవే యగుదువు.

చ. అనుపమయాదవాన్వయను ధాన్ధిసుధానిధిశృష్టమూర్తినీ
కసుజుడుగా జనించి కుజ ధ్ధావళి నెల నడంచి రోహిణి

తనయుడనంగ బాహుబలఁ దగ్గఁమునఁ బలరామమూర్తివై

తనరిన వేల్పువీ వెకద ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 76

టీ. ఆశుపమ = సాటిలేక, యాదవ + అశ్వమ = యాదవవంశము అనెడి
సుధా + ంధి = పాలసముద్రమునకు, సుధానిధి = చంద్రుడగు పాలసముద్ర
మును ఉప్పొంగజేయుచున్నదియనితలె యాదవవంశమును వర్ధిలజేయువాడై,
కృష్ణమూర్తి = కృష్ణుడు, నీకుక, అనబడుగా = తమ్ముడు అగునట్లుగా,
రోహిణీ తనయుడు అనఁగా - రోహిణీదేవి కుమారుడు అని జను
లాడఁగా, జనించి = పుట్టి, బాహుబల = భుజముల బలిమిచేతనైన, దర్ప
మునఁ = గర్వముచేత, ఈజన + ఆవలిక ఎల్లన్ = దుష్టుల సమూహమును
అంశయు, ఆడంచి = ఆడఁగఁ ద్రొక్కి, బలరామమూర్తివై = బల
రామవతార మెత్తినవాడవై, తనరిన వేల్పువు = ఒప్పునట్టి తేవుడవు,
ఈవెకదా = నీవేకదా.

తా. రామా ! యాదవవంశ తిలకుడైన కృష్ణుడు తమ్ముడుగాఁగలిగి
రోహిణీదేవి కుమారుఁబుట్టి, భుజబలాతిశయముచేత దుష్టసమూహములనెల్ల
దూఱుమాపి బలరాముఁడుగా నవతరించిన తేవుడవు నీవేయగుదువు.

చ. సురలునుతింపఁగాఁ (త్రిపుర) ♦ సుందరులకే వరియింపబుద్ధమా

పరయఁగ దాల్చితీపు (త్రిపు) ♦ వాసురకోటిదహించునప్పుడా

హరునకుఁదోడుగా వర శ ♦ రాననబాణముభోగసాధనో

త్కరమొనరించితీవేద ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 77

టీ. ఆరయఁగ = విచారింపఁగా, సురలు = దేవతలు, నుతింపఁ
గాన్ = పొగడఁగా, త్రిపుర సుందరులకే = త్రిపురములందలి స్త్రీలను,
వరియింపన్ = వరియించుటకై, బుద్ధమాపు = బౌద్ధమూర్తిని, ఈవు = నీవు,
తాల్చితీధరించితివి, త్రిపుర = త్రిపురములలో వసించి, వాసురకోటికే =
రాక్షస సమూహమును, దహించునప్పుడు, ఆహరునకున్ = శివునకు, తోడు

గాఁ=సహాయము గా, వర=శ్రేష్ఠమైన, శరాసన=విల్లు, బాణ = బాణము,
మొఖ = మొదలయిన, ఉక్ర = భయంకరిమగు, సాధన = పరికరము
యొక్క, ఉత్కరము=సమూహము, ఈశ=నీదే, ఒనర్చితివికదా = చేసి
తివిగావా.

తా. దేవతలు ప్రార్థింపఁగా త్రిపురమలందలి స్త్రీలను వరించు
కొఱకు బౌద్ధవిగ్రహము దాల్చినవాడవు నీవే. ఆత్రిపురరాక్షస సమూహ
ములను కొల్చినప్పుడు శివునికి విల్లు, అమ్మ మొదలయిన సాధనములను
సవరించి సాహాయ్యము చేసినవాడవు నీవే. ఇట్లు ఉష్టులను నిగ్రహించి
శిష్టులను రక్షించు నీవే నన్ను రక్షింపుమా.

ఉ. సంకర్షదుర్గమైనురిత + సంకులమైన జగంబుజూచి స
ర్వంకవలీలనుత్తమ తు + రంగమునెక్కి కరాసిఁబూని వీ
రాంకవిలాస మొప్పు గలి + కాకృతి సజ్జనకోటికిఁనిరా
తంక మొనర్చితీవెకద + దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 78

టీ. సంకర=వర్ణసంకరముచేత, దుర్గమై=ప్రవేశింపరానిదై, నురిత=
పాపముచేత, సంకులము=వ్యాపించినది, ఐన జగంబు=అయినట్టిలోకమును,
చూచి, సర్వంకవ = అన్నిటిని ఒరయుచున్న, లీల = విలాసముతో,
ఉత్తమతురంగము=మేలయినగుఱ్ఱమును, ఎక్కి, కర + అసిక్ = చేతికత్తిని,
పూని=తాల్చి, వీర + అంక విలాసము=వీరాంక వీరుడగుట, పరాక్రమము,
ఒప్పు = ఒప్పుచుండగా, కలికి + అకృతిక్ = కల్కి అకారముతో (కల్కి
వతారమెత్తి) సజ్జనకోటికిన్ = సత్కుగుఱ సమూహమునకు, నిరాతంకము =
అటంకములేదు, ఈశ=నీదే, ఒనర్చెదు + కద = చేయబోయెదవుకదా.

తా. రామా ! వర్ణసంకరము మిక్కిలి బలియమయి పాపము నిండి
యున్న జగమునుజూచి మిక్కిలి లీలతో గొప్ప గుఱ్ఱము నెక్కి చేతఁగత్తి
తాల్చి పరాక్రమము విలాసము మెఱయుఁగా కల్కిమూర్తివై సజ్జనులకు

దురాచార వ్యసంకరాది ప్రతిబంధకములు లేకుండునట్లు, ఇంక చేతుగలవాడవు నీవే యగుదువు.

చ. మనముననూహపోషణలు * మన్వక్మున్నై కఘాదిరోగముల్
వనువుచనంటి మేనిబిగి * దప్పకమున్నై నగుండు మోక్షసా
ధనమొనరింపఁగావలయు * దస్త్వవిచారమనూనియుండుట
త్తనువుచక్క విరోధమిది * దాశఁధీ కరుణాపయోనిధి. 79

టీ. మనమునక = మనస్సునందు, ఊహపోషణలు = ఊహపోహలు, మన్వక్మున్నై = వార దిహావక్మునుడే, కఘాదిరోగముల్ = కఘము మొదలయిన తెవుల్లు, తనువుచనక = దేహమునందు, అంటి = తగులుబడికిలిగి, మేనిబిగి = దేహముయొక్క పటుత్వము, తప్పకమున్నై, నగుండు = మనుష్యుడు, మోక్షసాధనము, మోక్షము = మోక్షమునకు, సాధనము = సాధించు ఉపాయము, ఒరింపవలయుక = చేసికొనఁగావలయును, దస్త్వి = వస్తువుల కలరూపును, విచారము = పరిశీలనము, నూనియుండుటల్ = వదలి యుండుకార్యములు, తనువుచక్క = దేహమునకు, ఇది విరోధము = విరుద్ధమైనది.

తా. రామా! మనస్సునకు ఊహించుకత్తియుఁ దలంచుకొనుకత్తియు నశింపకమునవును. కఘము మొదలయిన రోగములు దేహమున వ్యాపించి పటుత్వము తప్పకమునువును, మనుష్యుడు తత్త్వవిచారముచేసి మోక్షమునకు దగిన సాధనములను చేసికొనవలయును. ఒదప చేసికొనుటకు శక్తిము కాదు. తత్త్వవిచారము సేయకుండుట అత్సర్వహూషమునకు విరుద్ధమగును.

చ. ముదమునకాటపట్టుభవ * మోహముదద్విరదాంకుశంబునం
పదలకొటారు కోరకల * పంట పరంబున కాద్దివైరుల
న్నదన జయించుశ్రోవ విచ * దద్ధికి నావగదా సదా భవ
త్సదమలనామసుస్మృణ * దాశఁధీ కరుణాపయోనిధి. 80

టీ. భవత్ = నీయొక్క, సత్ = శ్రేష్ఠును, అపల = నిర్మలమైన నామ = నామముయొక్క, సంస్కరణ = మిక్కిలి స్మరించుట. మదము నక్షత్ = సంతోషమునకు, ఆటపట్టు = సానము, భవ = పుట్టుకయును, మోహ = అజ్ఞానమునెడి ద్వంద్వ = ఎదుగునకు అంకుశంబు = అంకుశము, సంపదలకొటాను = సంపత్తు చేర్చుకొండెడి కొట్టు, కోయ్యల నెల్లసఫలముగాఁ జేయునదనుట. పంబు కక్ష = ఎల్లలోకమునకు, అం = మొదలు, వైరులక్ష = శత్రువులను, అదనక్ష = సమయముకూచి, జయించునోవి = గెలుచుమాగ్గము, విపత్ + చిక్ష = అపదయనెడి సముద్రమునకు, నాక = ఓడ, (సముద్రమునుఁజాటించు ఓడవలె అపదలను పోగొట్టుననుట) కదా = అగును.

తా. రామా! నిర్మలమైన నీనామమును స్మరించుట సంతోషము కలిగించును. అంకుశము చే ఎదుగును అణచుకట్లు ఎడతెగకయు దు జన్మ పరంపరను అణచును. నక్షలసంపదలను ఇచ్చును, కోరి-లనెల్ల సఫలము గావించును. స్వల్పలోకములక మూలము. పగవారిని దులుచుటకు సాధనమైనది. సముద్రమును చాటించు యోడవోలె అపదలను పోగొట్టును.

చ. దురితలతానునారి భవ ♦ దుఃఖ కదంబము రామనామ భీ
కరతిరహేతిచే దెగి వ ♦ కావకలై చనకుండ నేర్పుకే
దరికొనిమంచుచుండు శీఖః ♦ దార్కొనినక్షశో భాదీక్షీటశో
త్కరము విలీనమై చునదె ♦ దాశరథీ కరుణా యోనిధి. 81

టీ. దురిత = పాపమునెడి, లత = తీగను, అనుసాం = అనుసరించుచున్న, భవ = పుట్టుకలనెడి, దుఃఖకదంబము = దుఃఖమునామము, రామనామ = రామనామము అనెడి, భీకరతర = మిక్కిలి భయకరమైన, హేతి . చేక్ష = కత్తిచేత, తెగి, కావకలై = భిన్నాభిన్నమై, చనకుండనేర్పునే = పోవకుండకాలునా, కరికొని = తరుకొని, మునుమును ముఖిఖిఖి = జ్వలించుచున్న అగ్నిని, తార్కొనినక్ష = మీనపక్షి, కలభ = మినుతల్లి,

అని మొదలైన, కీటక = పురువుల, ఉత్కరము = సమాహము, విలీనమై = మిక్కిలి అణిగిపోయినదై, చనచెప్పోదా, నశించియేపోవుననిభావము.

తా. రామా ! పాపము పయిపయిరాగా దానితోగూడ, సాగుదుఃఖాత్మకమయిన జన్మపరంపర, కత్తిచేత నీగ తెంపబడునట్లు, నీరామనామముచే నశించి పటాపంచలై, రిగిరి మండిండుమన్న అగ్ని బడిన మిడుతల మొదలైన పురుగువలె రూపురూపిపోవును.

చ. హరిపదభక్తినింద్రియ జ యాన్వితౌడుత్తముడింద్రి

యంబులన్

మరుగకనిబ్బనూదినను • మధ్యముండిడియపారవశ్యుడై,
పరగినచోనికృష్టుడని • పల్కగఁ దుర్బుధి నైన నన్ను నా
దరమున నెట్లుకాచెదవో • దాశఃకీకమకాపయోనిధి. ౧౨

టీ. హరిపదభక్తి = విష్ణువు పాదములందలి భక్తిచేత; ఇంద్రియ = ఇంద్రియములను, జయగెలుచుటతోడ, అన్వితౌడు = కూడినవాడు, ఉత్తముడు = శ్రేష్ఠుడు, ఇంద్రియ బులన్ = ఇంద్రియములందు, మరుగక = లీనుఁడుగాక, (ఇంద్రియము పోయినదానిపోక) పల్కన్ దానిని నిగ్రహింపఁడు, దుర్బుధి = ప్రయత్నించిన యెడల. మధ్యముడు = మధ్యపువాడు, ఇంద్రియ = ఇంద్రియములకు, పారవశ్యుడై = అధీనుడైన, పరగినచోన్ = ప్రవర్తించిన యెడల, నికృష్టుడు = అధముడు, అని పల్కగన్ = చెప్పగా, దుర్బుధిని = దుష్టబుద్ధిని, ఇంద్రియములకు లోనైనవాడను, అదరమునన్ = అదరింపుతో, ఎట్లు కాపాడెదవో.

తా. దశరథరామా ! విష్ణుపదభక్తితో ఇంద్రియములను గెలిచినవాడు ఉత్తముడు. ఇంద్రియములకు లోనగాక నిగ్రహింప ప్రయత్నించువాడు మధ్యముడు. ఇంద్రియములకు అధీనుడైనవాడు అధముడు. ఈ మత్స్యరాజు దుష్టబుద్ధి నైన నేను అధముడను గనుక రక్షింపఁ దగినవాడనుకాను. అయినను నెట్లు రక్షించెదవో తెలియదు.

చ. వనకరి చిక్కెమైననకు ♦ వాచవికిం జెసిపోయె మీను తా
 వినికిఁజిక్కెజిల్వ గను ♦ వేమలుజెందెను లేళ్ళతావిలో
 మనకిసశించె దేటి తర ♦ మాయురుమూటిని గొప్పనైదుసా
 ధనములనీవె కావదగు ♦ దాశరథీ కరుణావయోనిధి. 83

టీ. వనకరి = అడవియేనుగు, మైననకు = దేహమునందలి చాప
 ల్యమునకు, (ఏనుగును పట్టుకొన్నవాండు అక్కరించుటకై విడుచు అడ
 ఏనుగు దేహమునుజూచి కామించియునుట,) చిక్కె = చిక్కుపడెను,
 మీను = చేప, వాచవికె = నోటికి (కాలమునందు గుచ్చిన యెఱ్ఱ
 యందలి రుచికి) చెడిపోయె = తగులుపడి చెడెను, చిల్వ = పాము, తా
 = తాను, వినికికె = వినుటకు (వాములవాడు ఊగు స్వరమును విను
 టకు) చిక్కె = చిక్కుపడె, లేళ్ళ, కనువేమలు = కంటిపిచ్చి, నెందును =
 పొందును (పట్టురింది)యములకు లోనయ్యె) లేటి = తుమ్మెద, తావిలో =
 వాసనలో, మనికె = ఉండుటచేతి, నశించెను. (పూజేంద్రియమునకు
 లోనై పూజేని వాసనకై తామరపూవులో చొచ్చి అది ముడుచు
 కొనగా లోపలచిక్కుకొనెనుట) ఇనుమాటిని = బిరింద్రిని (విగుయింద్రి)
 యములను) గొల్వకె = జయించుటకు, తరమా = శత్రువు, వినుసాధన
 ములక = పంచవిధములైన ఉపాయములచేతి నీవె కావదగు = నీవే
 కాపాడవలయును.

తా. దాశరథీ! అడవిలో ఏనుగు అడు ఏనుగును జూచియు,
 చేప కాలమునందలి యెరచివికిని, పాము వాములనాని ఊగుస్వరమునువిను
 టకును, లేడి కనుపిచ్చిచేతను, తుమ్మెద తామరలోని పూజేనివాసనకును
 లోనయ్యు చిక్కుకొనుచున్నవి. అందు ఇంద్రియములను గెలువ నెవరి
 తరము! కనుక ఇంద్రియలోబడైన నాకు మోక్షము గలుగుట కష్టము
 గావున పంచేంద్రియముల నిన్నుగొల్పు పంచవిధ కైంకర్యములచేత యిం
 ద్రియముల నడచి నన్ను కాపాడుము.

చ. కరములుమీకు మ్రొక్కులిడ ♦ గన్నులుమిమ్మునెచూడజిహ్వ
మీ స్మరణఁజనర్పవీనులుభ ♦ నత్క ధరిన్ వినుచుండ నాన మీ
యలుతను బెట్టుపూసరుల ♦ కాసఁగొనిం బరమార్థసాధనో
త్కరమిదిచేమివే కృపను ♦ దాశరథీ కరుణావయోనిధీ 84

టీ. కరములు = చేతులు, మీకున్, మ్రొక్కులిడక = దండములు
పెట్టఁగాను, కన్నులు, మిమ్మునె, చూడక = చూడఁగాను, జిహ్వ = నాలుక
మీ స్మరణక = మిమ్ముస్మరించుట చేతి, తనస్పక = ఒప్పఁగాను, వీనులు =
చెవులు, భవతోకథల్ = మీదైనచరిత్రములను, వినుచుండక = వినుచుండ
గాను, నాస = ముక్కు, మీయలుతను = మీమాఁపునంగు, పెట్టుపూసరుల
కుక = పెట్టుపట్టుదండలకు ఆసఁగొనక = ఆసపఁజఁగాను, అది = అట్లు,
ఆయా అవయవములు మీకు ఆయా కార్యములు సేయుట, పరమార్థ = సరి
యైన, సాధన = పురుషార్థములను సాధించెడి యుపాయముయొక్క, ఉత్కీ-
రము = సమాహము (విను అవయవములకు చెప్పిన ఆయిదువ్యాపారములే
పురుషార్థములను సాధించుటకు ఉపాయము).

తా. చేతులుమీకు మ్రొక్కుటయు, కన్నులు మిమ్ముచూచుటయు,
నాలుక మీనామమును జపించుటయు, చెవులు మీఁథలను వినుటయు,
ముక్కు మీమాఁపునంగలి ఖదాడఁజను తోరుటయు ననెడి యీయైక్వ
ర్యములే మోక్షమునకు సిద్ధిరమైన సాధనములు.

చ. చిరతరభక్తి నొక్క-తుల ♦ సీరళ నర్పణసేయు వాఁడు ఖే
చరగరుడొంగఁగఁగముఖి ♦ స ఘములో వెలుఁగకనదాభవత్
స్ఫురదరవిందపాదములఁ ♦ బూజలొనర్చినవారికెల్లఁ ద

౧. త్త్వరమరచేతిధాత్రిగదీ ♦ దాశరథీ కరుణావయోనిధీ. 85

టీ. చిరతరభక్తిక = బహుకాలముగానున్న భక్తితో, ఒక్క తులసీ
ద్వళము = ఒక్క-తులసియాకు, అర్పణ సేయువాఁడు = సమర్పించువాఁడు, ఖేచ

రులు = గరుడులు, ఉరగులు అన విడియొక్క సమాహము లోపల, తెలుగున = ప్రకాశించు, సదా = ఎప్పుడును, భవత్ = నీయొక్క, స్ఫురత్ = ప్రకాశించుచున్న, అరివింద = తామరలవంటి, పాదమక్ష = అడుగులను, పూజలు పెనట్టినవారికెల్ల = పూజించిన వారికందరికిని, తల్పిరము = ఆమోక్షము, అరచేతిభాగ్ని = అరచేతి యుపరికవలె, కదా = అగును.

తా. రామా ! ఒహుకాలము భక్తితోడ ఒక్కతులసీదశమును నీకు సమర్పించివాడు భేషరులు గరుడులు ఉరగులు అను పీఠా నొక్కదై ప్రకాశించును. ఇత ఎప్పుడును నీపాదారవిందములను బూజ నేయువారి కందరికి మోక్షము కరతలామలకమే కదా !

ఉ. భానుఁడుతూర్పునందుగను ♦ సట్టినఁ బావకచంద్రతేజమున
హీనతఁ జెందునట్లు జగ ♦ దేవరాజిశ్శమైన నీపద
ధ్యానము నేయుచున్నబర ♦ దైవమరీచు లడంగకుండునే
దానవ గర్వసిర్దళన ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 86

టీ. దానవ = రాక్షసులయొక్క, గర్వ = గర్వమును, సిర్దళన = హరించువాఁడా, భానుఁడు = సూర్యుఁడు, తుగ్గుఁడు = తూర్పుదిక్కునందు, కనుపట్టినక్ష = కనబడెగా. పావక = అగ్నియొక్కయు, చంద్ర = చంద్రునియొక్కయు, తేజమల్ = తేజులు, హీనతఁజెందునట్లు, జగదేవ = లోకమునకు మఖ్యునిగా. విరాజితము = ప్రకాశించుచు విని నీపదధ్యానము = అదిపట్టి నీపదములను ధ్యానించుట, చేయుచున్నక్ష = చేయుచుండగా, పరదైవమరీచులు = ఇతరదైవముల కంటె, అడంగకుండునే = అణగిపోకుండునా !

తా. సూర్యునికంటికి అగ్ని మొదలగువాని కాంతులడంగునట్లు జగత్తంతయు ప్రకాశించుచున్న నీపదధ్యానమయొక్క ప్రకాశమునకు ఇతరదేవతల ప్రకాశములు అడగిపోవును.

ఉ. నీమహానీయశక్త్యరసః • నిర్ణయభాగః కథామృతాభిలోః •
దాముగ్రగుణలాఢకవృ • ధాతనుకృష్టము. జెంచి మానవు
డీ మహిలోః తీర్థముల • నెల్లముంగిన దుష్టికార హృ
త్తామనవంకమున విమనః • దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 87

టీ నీమహానీయ = గొప్పచైన, శక్త్యరస = శక్త్యసారముయొక్క
నిర్ణయ = నిశ్చయముగల నిర్ణాంతము గలిగినట్టి, భాగః = భాగము గలిగిన
కథా = కథలనెడి అమృతాభిలోః = అమృతముయైన సమద్రమునందు,
తా = తాను, ముగ్ర = ముగ్రము కుంకులాడః = మునుగడః, కృథా =
కృత్తము, తా = తాను, తీర్థముల = శరీరసంఃటమును, చెంది = పొంది, మాన
వుడు = మనుష్యుడు, ఈమహిలోక తీర్థముల + నెల్లక = తీర్థములం
దంతటను, మానింగిః = ముంకః, దుష్టికార = చెడువికారములగల,
హృత్ = హృదయముయొక్క, తామస = తమోగుణ సంబంధమయిన కాగ్ని
మలనెడి, పంకము = రొంపులు, విమనః = విడిచిపోవువా.

తా. రావా! నీమహత్వముయొక్క స్వాస్థ్యమిట్టిదని నిర్ణయించి
తెల్పు నీద్రవ్యచరిత్రవనెడి యమృతసమద్రమును కుంకులిడిన నీ దుష్టి
కారమైన హృదయముందలి తామసములనెడి రొంపుల తీసిపోవుమగాని కర
లము క్షుధులొక మానెందలి తీర్థములందు మనిగియెడల అవి తీసిపోవు.

ఉ. కాంచన విస్తుసంకలితః • ల్మృషమగ్నిపుటః బుబెట్టి వా
రించినరీతి నాత్మి సగి • డించిన దుష్కర దుష్ప్రాప్తియు
బంచితభక్తియోగదవా • నార్పిండుగుల్ఫక పాయునే కన
త్కొంచిన కుండలాభరణః • దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 83

టీ. కనత్ = ప్రకాశించుచున్న, కాంచన = బంగారముయైన,
కుండల = కుండలములు, అపరిణామాయ్య గాఢలవాడ, కొంచనవస్తు =

బంగారుపదార్థమునందు, స్థంకలిత = మిక్కిలి, తగిలిన కల్పవ = మాలి
న్యము, అగ్నిపుటంబుపెట్టి = అగ్నిపుటమువేసి, వారించిఁ దీర్చి = తొల
గించినవిధమున, దుస్కర = చేయరాని, దుర్బలతయంబు = చెడ్డవియైన
మూఁడుమలములను (మనోవాక్కాయముల మూఁటియొక్క మాలిన్యము
లను) అంచిత = ఒప్పుచున్న, భక్తియొగనునెడి, దహన = అగ్నియొక్క,
ఆర్పిక = జ్వాలయందు, తగుల్పి, పాయునే = విడిచిపోవునా ?

తా. రామా ! బంగారులోని మాలిన్యము అగ్నిపుటమువలన పోవునట్లు
ఆత్మయందుగల మూఁడుమలముల నీయడలి భక్తియొగముచేతనే నశిం
చును గాని మరొక విధమున నశింపవు.

ఉ. నీసతి పెక్కుగల్గులిడ ♦ నేర్పరి, లోక మకల్మషంబుగా
నీసుతనేయు పావనము, ♦ స్మితకార్యధురీణవత్సవై
నీసుతుడిచ్చ నాయువులు ♦ నిన్నుభజించిన గల్గునందునే
దాసుల కీప్రతార్థములు ♦ దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 89

టీ. నీసతి = నీభార్య, పెక్కుకల్మష = అనేక సంపదలు, ఇషా =
ఇచ్చుటకు, నేప్రో = నిపుణురాలు, నీసుతి = (నీపాదములందు బుట్టుటచే)
నీకూతురైన గంగ, లోకము = జగము, అకల్మషంబుగా = నిర్దోషముగు
నట్లుగా, పావనమునేయున్ = పవిత్రముగాఁ జేయును, నీసుతుడు = నీ
కోడుఁ యైన బ్రహ్మ, స్మితకార్య = నిర్మాణకార్యముయొక్క (సృష్టి
కార్యముయొక్క) ధురీణ = భారముల, వత్సవై = నేర్పరియై, ఆయువులు =
ఆయుష్వము, ఇచ్చునో, నిమన్ = ఇట్టి (భార్యయు, కూతురును, కోడుకు
లునుగల) నిన్ను, భజించినా = కొలువఁగా, దాసులకున్ = నీ భక్తులకు
ఈప్రీతి = కొంకలు, గలుగకుండునే = లభింపకపోవునా.

తా. రామా ! నీభార్యయైన లక్ష్మి సహస్ర సంపదల నిచ్చుటకు
నిపుణురాలు, నీకూతురైన గంగ ముల్లోకముల యందును ప్రసరించి,

లోకమునందలి దోషములను పోగొట్టి విముక్తి కేయును. అందుకన బ్రహ్మ సృష్టి కార్యములయు నివృత్తియు సర్వదై ఆత్మ పుట నిచ్చును. ఇట్టి పుత్ర కళత్రాదులుగల నిన్ను భజించి నీధక్తులకు కోన కోర్కెలు నొనరింపజేయు.

ఉ. వారిజపత్రినింపిడింపి * సాక్షిధమున ఎర్రనీయముం
దారయ రొంపిలోనెదను * ఎంబుని కమ్మరపుగ్నవీరి ను
సారమునన్ మెలగుచు * విచారగుడై పరమొమగదె
సత్కార మెఱింగిమానవుడు * దాశరథీ గుణాపయోనిధి. 90

టీ. వారిజపత్రినుండు = తామరాకునందు, నిండిన వారివిధాబుజ్జ = తొంచిన జలమునీరి, అంబుజ = విచారిపదగా, రొంపిలో = బురద యందు. తనువు = దేహము, అంబుని కమ్మరపుగ్నవీరి = తగులుకొనని కమ్మరపుగుని విఘ్నమును, సంసారమును, సానవుడి = మనుష్యుడు, మెలంగుమగ = ప్రకర్తించుచు, విచారగుడై = తత్త్వవిచారమును పొందినవాడై, సత్కారము = పూజ, (నిన్ను పూజించుటకు) ఎఱింగి = తెలిసి, పరిమళ = మోక్షమును, ఒందుకొనె = పొందును గదా.

తా. రామా! తామరాకునందలి నీటిబొట్టు ఆ తామరాకును ఎట్లు అంటుకొనెదో. రొంపిలో కమ్మర పుగ్గను మెలగినను తాని కేహమునకు బురద అంటుకొనక యెట్లు దునో, అట్లే పుణ్యమండై నవాడు సంసార నందు బ్రహ్మర్షియగుండెను తత్త్వవిచారము పొంది సంసారమున తగులు బడి మోక్షమును పొందును గదా!

ఉ. ఎక్కడితల్లిదండ్రులు * లెక్కడివారు కళత్ర బాంధవం
బెక్కడ జీవుడైట్టి నను * వెక్కిరి బుట్టుచు బోవుచున్న వా
కొక్కడైనా పుణ్యభటము ముందునొక్కడైనా నాడు వే

తొక్కడు వెంటనంటిభవం మొల్లనయ్యాళ్ళవలూడవయ్య నీ
టక్కిరి మాదులందిడః • దాశరథీ కవి కావయోనిధి. 91

టీ. ఎక్కడిల్లిగడి = లింగదులు ఎక్కడివారు, (తల్లి, తండ్రి అని చెప్పకొనుటే కాని నిజముగా వాతో సంబంధమేమియులేదు.)
గురులు = కొడుకులు, ఎక్కడివారు = వారితోడి సంబంధమెక్కడిది?
కల్పితబాధలు = పెద్దలుచెడి పట్టరాదు, ఎక్కడ = ఏమి సంబంధము, ఏలకునా జన్మదు = జనాధా, ఎట్టి సనువు = ఎట్టి సహమును,
ఎత్తినా = తరించును. (ఎట్టి గొప్ప జన్మను, ఎత్తినా డైనను)
ఒక్కడే = తాను ఒక్కడే, పుట్టుక = నిర్మించును, పోవుచుక = మరణించును. భుజివారు, (తల్లి, తండ్రి కొడుకులు, పెద్దలు అని యిందఱు ఒకేప్రసాదమిక్కిలి సంబంధించినవారుగా కనబడుచున్నారని కాని నిజము విచారింపగా వాడు పుట్టి పుడు ఒక్కడుగానే పుట్టి వచ్చుచున్నాడు. చచ్చునప్పుడు ఒక్కడుగానే చచ్చిపోవుచున్నాడు. ఆప్పుడు కూడ పెద్దలు బిడ్డ లేరనుచు వచ్చుటయు లేదు; పోవుటయు లేదు. కాని తిక్కిన వారితోడి సంబంధమేమి కాశ్యపము అని భావము.)
పాపపుష్పము = తానజేసిన పాపములకు పుష్పమలకును తురుఫలము, బంధింక = బాంధవం, (అనుభవించినపుడు ఒకడే కాని ఆఫలము నెవరును ఆకుభంగింపదు) పెంటపంట = తొటతేపోవుటకు,
నేలొక్కడుక = అట్టియొక్కడుగాని, కావరాడు = కవియను (పుట్టినగాని చచ్చినగాని పుష్పపాపఫల సమరివించినగాని శాశ్వతొక్కడే యగును) కాట్టింధిరము = పుట్టుక, ఒల్లనయా = ఇచ్చగించవయ్యా, (కాశ్యపసంబంధములేక ఎందుకును పనికిమానిన తలిదండ్రులకు కుపునబుట్టి పెండ్లమును గట్టుకొని బిడ్డలను గనుమండ్రెడి యీశంపాలము నిస్సంగము కనుక అది నాకిష్టములేదనుట) నీటక్కరిమాయలందు = నీకపటప్రయోగంబందు, ఇడక నను పెట్టు (వాతో లీలయూరి) కృపన్ = దయతో మోడవయ్య = చూచుట.

తా. రామా ! తల్లివండులు కొడుకులు పెండ్లము అనువారు కర్మానుగుణమున నడుచుచున్నారే కాని కార్యముగ సంబంధించి యుండువాకు గాను, ఏలయనఁగా ఒకడు విజృంభింపుచును, పుష్పవపుడును, చచ్చినపుడును, పుష్కరావళము లనుధించునపుడు తానొక్కడే యగును గాని తల్లివండులు మొదలయినవారు నానితోగూడ నచ్చుటగాని పోవుటగాని అనుభవించుటగాని లేదు. కాకట్టి అట్టివారి సంబంధముగల సంపాదములకు కక్షకొరలేదు. నీవు నీతో వేడుట నేయి నిజముగా సంపాదమునండి తప్పించి నన్నుఁ బాడుమా !

చ. దొరికినకాయనాల్లునిమిఁ తోచినచూచి భుక్త్యుల్నికు
లైజపులుకాగజూచినుటిఁ మిదినిలోననుతోఁ జూచుముం
దరుగులుజూచిచూచి తెలునాయు నెఱుంగు మోసాపాశము
ల్లఁగనివారి కేమిగతిఁ దాత ధీకరుణాచయోనిధి. 2

టీ. దొరికిన కాయమల్ = కలిగినదేహములు, మిదిమి = ముసలి తనము, తోచినకా = తోసకామాని, పుభుక్త్యుల్ = దొరికినములు, సినిల్ = సంపదలు, పెంజుల గాగక = పెంజులనెలలలె, చూచి = తెలిసికొని, నాటి = నాటియు, మేది లోక = భూమియును, తనుతోడి వారు = తమతోడఁబుట్టి పెరిగి వారు, మందు = తమకు మునుపు, అరుగుట = పోవుట (చచ్చుట) చూచిచూచి తెగులముపుక = నశించునట్టి అయుశ్యమునా, (అయువునకిచ్చిపోవునని) ఎఱుంగుక = తెలిసికొనక, మోసాపాశముల్ = అజ్ఞానపు తాళ్ళు, (ప్రపంచ విషయములందు తాళ్ళవలె బంధించు అజ్ఞానము) తలుగనిన లోక = తగ్గనివారికి, నిమితి = ఏమిదిక్కు.

తా. రామా ! శరీరములు మిదినిపోవుటచేతను దేహము అస్థిరమనియు, ప్రభుత్వాదుల నశించుటచే సంపదలు అస్థిరమనియు తనతోడి
• వారి మొదలగానే చచ్చియిండుటకు తాము చూచినవారివారియు

చక్కగా తెలియుచుండిను, అయ్యును నీ చునని తెలియక అస్థిమలైన
యీదేహములయ్య నే అజ్ఞానముయొక్క సాక్షములచే కట్టబడచున్నారే ?
ఇట్టివారికి గలుగగల స్థితియేమి యని భావము.

చ నిరీగలనాడు మైమఱచి * చిక్కిననాడు దలంచిపుణ్యముల
పొంద బొందేయినైతనిని * పొక్కిన గల్గునె గాలించిచ్చువై
గొలిచి వేళ దప్పికొను * కీడ్చువేళ జలంబుగోరి త

త్తరమునంద్రద్రవం గలదె * దాశరథీ శతమున యోగధ. 98

టీ నిరి = సంపద, కలనాడు = కలియుండిన దినములందును
మైమఱచి = జేహము తెలియుట కప్పి చిక్కిననాడుక = పున్నదినము
లందును. తలంచి = అలోచించి, పుణ్యముల = పుణ్యకార్యములను, పొంద
పొంద = మాటిమాటికి, చేయినైతిని అని = చేయకపోతిని అని,
పొక్కినక = తిరిగింపగా, కల్గునె = ఫలముగలుగునా ? (ఇందులనిదృష్టం
తరము) గాలి. చిచ్చువై = అగ్నిమీద, కలిచినవేళక = విజృంభించినప్పుడు,
(ఇట్లు మొదలగు వాని) కల్పబూనిన అగ్నిని పుట్టినప్పుడే చల్లార్చక
దానిపై గాలి తగిలి మిక్కిలి గుఱుకొన్న సమయమున) దప్పికొని, కీడ్చుదు
వేళక = మరక, దు సమయమందును. జలంబున్ = నీటిని, గోరి = అపించి,
తత్తరమున = తడఁబాటుతో. ద్రవంక = భూమిని త్రవ్వగా, కలదె =
నీళ్ళుకలుగునా ? (అట్లే సంపదలండిన కాలమన పుణ్యములు నేయక
అది పోయిన వెంక చేయకపోతిమే యని దిండించుచే ఫలము లేదనుట.)

త. సంపద యుండిన కాలమందును, సంపదచే మత్తిలి ఒడలు
మరచి యుండిన కాలమందును, అలోచించి పుణ్యకార్యములు మాటి
మాటికి చేయకపోతినే యని దార్ద్రము కచ్చిన కనుక చింతించుట
గాలిచే మిక్కిలి రేగిన నిప్పును అప్పుటకును, బాగా దప్పిగొనినప్పుడు,
జలమునకై భూమిని వేగిరపడి ప్రవృట్ట యెట్లో అట్లే కృత్రమగును.

ఉ. జీవనమింకఁ బరికింపఁ జిక్కినదీనిను చలంపకెంతయున్
దావున నిల్చి జీవనమె ధద్దయుఁ గోరువిధంబు చొప్పుడం
దావలమైనఁగాని గుటి ధద్దనివాడు తరించువాడయ్యె
తానక భక్తియోగమున ధాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 94

టీ. జీవనము = నీళ్ళు, ఇంకింక = ఇంకిపోగా, పరికింపఁ =
బరిదయందు, చిక్కినదీనిను = చిక్కుపడినచేత, చలంపక = ఎంత
మాత్రమును, చలంపక = కదలక, తావునక = తావునచొట్టక, నిల్చి
వుండి, జీవనమె = నీటినేలేక బ్రతుకునే, ధద్దయున్ = మిక్కిలి, గోరు
విధంబు = కోరునట్టిరీతి, చొప్పుడక = కలుగునట్లుగా, తావలమైనదానిన్ =
సావలమైన దానిని, తనకు ఆధారమైన దానిని, (తనకు వుద్దేశకమైన నిన్ను
అనుట) గుటిదప్పనివాడు = నూటిచెడనివాడు, (తనకు ఆధారభూతుడై
నీయందే గుటియించి ఆ గుటిని తప్పుక నిన్నే ధ్యానించుచుండువాడు)
తానక భక్తియోగమునక = నీచైవభక్తితోడి కూడికచే, తరించువాడయ్యె =
సంసారమును వాటువాడు అయ్యె.

తా. చేత నీళ్ళు యెండిపోయిన బురదలో చిక్కుకొన్నను, ఆవో
టును విడిచి కదలక అంతే నిలిచి నీళ్ళనే తుదకు గోరుచు, నీయందలి
చింతనమునకి గుటియించి యెన్ని కష్టములు వచ్చినను దానిని వదలక
యుండువాడు, యుండుటచే నీయెడల భక్తి యుదయించి ఆ భక్తియోగ
మున సంసారమును వాటునని తార్పర్యము.

చ. సరసునిగాఁ సంబు సురఁ సజ్జాడెఱుంగునుముమ్మరాధముం
డెఱిగ్గి హించున్ డె కొలఁ నేకనివాసముగాఁగ దద్దురం
బు నుఁగ నేర్చుకట్లు వికఁ చాబ్బమరందరపైక సారభో
త్కరముమిళిపి మొందుక్రియఁ ధాశరథీ కరుణాపయోనిధి.

ఉ. ఎంతటిపూణ్యమో శబరి * యెంగిలిగొంటివి వింతగాదె నీ
మంతనమెట్టిదో యుతుత * మైని గరాగ్రనఖాంకురంబులగా
సంతనమందఁ జేసితివి * సత్కులజన్మములేమిలెక్క వే
దాంతముగాదె నీమహిమ * దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 98

టీ. శబరియెంగిలిక = శబరి కొడికి చనియాచుటచే ఎంగిలియైన
పండ్లను, కొంటివి = తీసికొంటివి (భక్షించితివి) ఎంతటిపుణ్యమో = అది
చేసికొన్న పుణ్యము ఎంత అతిశయించినదో, వింతగాదె = ఇది ఆశ్చర్య
ముగానా, (జీవతలు ఇచ్చునట్టి శ్రేష్ఠపదార్థములను గ్రహింపని నీవు,
అల్పురాలైన శబరి ఎంగిలిన తినుట చూడఁగా దాని పుణ్యము మిక్కిలి
యాశ్చర్యమైనదనఁట) నీమంతనము = నీరహస్యము (నీకు వుడుకమీఁద
శ్రీహరిశయము గలుగుటకు రహస్యము) ఎట్టిదో = ఎటువంటిదో, వుడుక
మైని = వుడుకజీవామున, కరాగ్ర = శ్రేష్ఠయొక్క, కఖ + అంకుర
ములక = గోటియొనలచేత, సంతనముఅందక = సంతోషపడునట్లు, చేసి
తివి = గోళ్ళతో నివిరి వుడుకను సంతోషపెట్టితిరనట, సత్కులజన్మ
ముల = కుండితంశంబున పుట్టుకలున, ఏమిలెక్క = నీకేమిలక్ష్యము (నీవు
వంశమును, జాతిని పాటింపవు అనట) నీమహిమ = నీమహత్వము, కేదాం
తముగాదె = కేదాంతమేకదా, నీమహిమచే జాతిని, కులమును జూడక
రక్షించునట్టివాడై యిదిని భావము.

తా. శబరియెంగిలిన తింటివి. అది యెంతటి పుణ్యముచేసికొన్నదో
ఆశ్చర్యముగా నున్నది. వుడుకమైని మనిగోళ్ళతోగీటి సంతోషపెట్టితివి.
దానిపై నింతవాత్సల్యము గలుగుటకు రహస్యమేమో తెలియకున్నది.
విచారించిచూడఁగా నీవు జాతిని, కులమును పాటించువాడవు కావు, కేదాం
నీ మహత్వము కేదాంత ప్రతిపాద్యమగునంత విస్తారమైనది, కాని నీరక్షణ
మునకును, కీర్తనమునకును కారణములు మునుబోలుటకు తెలియవు.

జి.బొంకనివాడెయోగ్యుడరి + బృందములెత్తినచోటజన్మకుఁ
జంకనివాడెజోదు రభ + స.బున నర్థి కరంబునాచినం
గొంకనివాడెదాత మిముఁగొల్పి భజించినవాడెపో నిరా
తంకమనస్కుడెన్నఁగను + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి. 99

జి. బొంకనివాడె = అబద్ధము చెప్పనివాడే, యోగ్యుడు, అరి
బృందములు = శత్రుసమాహములు, ఎత్తినచోట = దండెత్తి వచ్చి
యెడల, చివ్వకుఁ = యుద్ధమునకు, జంకనివాడె = వెనుకఁగొనినవాడె
జోదు = యోధుఁడు, రభసంబునక = వేగముగా, అర్థి = యాచనండు
కరంబు = చేరిని, చాచినక = చాచఁగా, కొంకనివాడె = ఇచ్చుటకు
మిగిలినపనివాడె, దాత, మిముఁ = మిమ్ము, కొల్పి = నేపించి, భజించిన,
వాడె = భాగ్యవముచేసివాడే, నిరాంతక = ఆతఃకులేని, మనస్కుడు =
మనస్సుకలవాడు, (నిన్నె గొలిచినవాని మనసే నిర్మలముగా మండుకని
భావము.)

చ. భ్రమరము కీటకంబుఁగొని + పాల్పడి ఝాంకరణోపకారియై
భ్రమరముగా నొనర్చునని + పల్కుటఁజేసి భవాదిదుఃఖ సం
తమన మెడల్పి భక్తిసహి + తథిబుగ జీవుని విశ్వరూప త
త్త్వమున ధరించుటే మరుదు + దాశరథీ కరుణాపయోనిధి

జి. భ్రమరము = తుమ్మెద, కీటకంబున్ = పురుగును, కొని, పాల్పడి =
దానికై పూని, ఝాంకరణ + పుపకారియై = ఝాంకరముచేత పువక
కాంతి భ్రమరముగాక = తుమ్మెదగా, ఒనర్చునని = చేయునని, పల్కు
టఁజేసి = చెప్పుటచేత, (జనులందుకొనుటచేత) జీవునిక, భవ = పుట్టుక,
అది = మొదలుగాఁగల దుఃఖసంతమనము = దుఃఖముల నెడి చీటిని ఎడ.

లించి=పోగొట్టి, భక్తిసహితంబుగఁ=భక్తితోగూడ, లేక భక్తిజనితంబుగఁ
అనుపాదమున (భక్తిపుడయింపగా), విశ్వరూపతత్త్వములఁ = నీయుక్క
విరాట్స్వరూపమునందు, ధరించుట = తొల్పుట, ఏమి, అయ్యు = ఆశ్చ
ర్యము. (నీతో సమానమైన ఆకారముగల వానినిఁగా చేయుట ఏమివింత)
ఒక కేవలజంటుడైన శుష్కైద పురుగును తనవలె తుష్కైదనుగా జేయుట,
లోకమునకు తెలియుచుండఁగా నీవు జీవుని దుఃఖములు పోగొట్టి భక్తిని
గలిగించి వానికి నీతోడి సారూప్యమును ఒసంగుట ఆశ్చర్యము గాదని
తాత్పర్యము.

చ. తరువులుపూచి కాయలగుఁగదత్కునుమంబులుపూజగా భవ
చ్చరణముసోకి దానులకు * సారములౌ ధనధాన్యరానులై
కరిభటఘోటకాంబర ని * కాయములై విరజానదీ నము
త్తరణ మొనర్చుఁ జిత్రమిది దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 101

టీ. తరువులు=చెట్లు, పూచి=పుష్పించి, కాయలగుఁ = కాయలు
కాచును, తర + కుసుమములు=ఆపూవులును, పూజగా = (కోని) పూజా
ర్థముగా, భవత + చరణము = నీపాదమును, సోకి=తాకి, దానులకు = నీ
భక్తులకు, సారములు = శ్రేష్ఠములు, ఔధనధాన్యరానులై = అగునట్టి ధన
ధాన్యముల కుప్పలై, కరి=వీనుఁగలలు, భట=బంట్లు, ఘోటక=గుట్టములు,
అంబర=వస్త్రములు, నీనియుక్క, నికాయములై=సమాహములై, విరజా
నదీ = పరమపదము ఎల్లగానుండు విరజ అను ఏటిని, నముత్తరణము =
దాటుటను, ఒనర్చుకొ=చేయును, ఇది = నీపాదములు సోకిన పూలు,
చిత్రము=ఆశ్చర్యము.

తా. రామా! చెట్లయందలి పూవులు అట్లే యుండినయెడల కాయ
లగును. వానినేకోని నీపాదములయందు పూజార్థము నమర్చింపగా అది

నీయదుగుల సోకఁగానే మేలైన ధనధాన్యములు, వీనుగులు, బంట్లు, గుఱ్ఱములు, వస్త్రములు మొదలైనవిగా ఇహలోకమున పరిణమించి పరమ పదమును కలిగించును.

ఉ. పట్టితి భట్టరార్యగురుఁ డ పాదములి మ్మెయి నూర్ధ్వపుండ్రముల
పెట్టితి మంత్రరాజమొడిఁ డ బెట్టితి నయ్యమకింక రాలికిం
గట్టితి బొమ్మ మీ చరణఁ డ కంజములందు దలంపు పెట్టి పోఁ
దట్టితిఁ బాపపుంజముల ఁ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 102

టీ. భట్టరార్య గురుపాదములు = గురువులగు భట్టరాచార్యులవారి యొక్క పాదములను. పట్టితి = చేపట్టితిని (వారి కివ్వడనైతిని) ఈ మొయి = ఈదేహమున, ఉర్ధ్వపుండ్రములు = తిరుమణి క్రిమార్గములను, పెట్టితిని, మంత్రరాజము = మంత్రశక్తిప్రముఖుని, తిరుమంత్రమును, ఒడిబెట్టితి = గ్రహించితిని, దానిచేత ఆమయకింకరాలికి = ఆయనదూతల సమాహమనకు, బొమ్మ, పట్టితి = జయించితిని, మీచరణఁ జంజములందు = మీపాదాలిందనులయందు, కలంపుపెట్టి = మనస్సునుంచి, పాపపుంజముల = పాపసమాహమలను, పోన్ + పట్టితి = పోవునట్లు ఎఁజిమ్మితిని.

తా. భట్టరాచార్యులవారి కివ్వడనై తిరుమణి క్రిమార్గములు ధరించి, తిరుమంత్రను పఠింపఁబడి, నరకము లోగింపఁగొని మీపాదాలిందనులను ధ్యానించుచు, పాపములను పోగొట్టుకొన్నవాడనైతిని.

ఉ. అల్లన లింగమ త్రిసుతుఁ డ ద్రివిధోద్రావదానిశాఖ కం
చెల్ల కుఱోద్భవుఁ డన బ్ర ఁ సిద్ధుడనై భవద కింబుగా
నెల్ల కవుల నుతింప రచి ఁ యిందతి గో. కపింద్రుడఁ జగ
ద్వల్లభ నీకుదాసుడను ఁ దాశరథీ కరుణాపయోనిధీ. 103

టీ. జగద్యల్లభ = జగన్నాథా! లింగమంత్రముకుండు = లింగమంత్ర
 కొడుకు, అగ్రజగోత్రవాడు = ఆశ్రేయగోత్రముగలవాడు, అదికాళి =
 ఋగ్వేదకాళివాడు, కంచెర్ల కులబోధ్యుడు = కంచెర్ల కులమునఁ బుట్టిన
 వాడు, అనక = అనగా, ప్రసిద్ధుడనై, భవదంగిరంబుగాక = నీకు అంగిర
 ముగా, ఎల్లకపుల్, నుతింపక = పొగడఁగా, రచించితిని = ఈశతకము
 చేసితిని, గోపకవింధుడక = గోపకవిశ్రేష్ఠుడను, నీకకాదానుడను.

తా. రామా! నేను లింగమంత్రముమారుండను, నాది ఆశ్రేయ
 గోత్రము, ఋగ్వేదముకాళి, కంచెర్లకులము, పేరుగోపకవి, నీకు దానుడను,
 కవులందఱును పొగడునట్లుగా ఈశతకము రచించి నీకు అంగిరము చేసితిని.

నం పూర్ణము.

 మీ శేష స్తకములు కాపలసినను మావద్ద
సరనమైన ధరలకు దొరకును.

వలయువాడు :- ల లి తా అ ం డ్ కో.,
ఏ లూ రు .

బ్రాంచెస్ :- తెనాలి - హోట్లవల్లూరు.

